Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 290
Marți 5 februarie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Duminică în întreaga țară INTR-O ATMOSFERA SARBATOREASCA

Oamenii muncii de la orașe și sate au votat pentru făurirea unei vieți îmbelșugate, pentru pace și socialism!

Poporul romîn a votat

Cine a trecut în ziua de 3 februarie prin orașele și satele patriei noastre și-a putut da seama de entuziasmul cu care poporul romîn a luat parte la alegerile de deputați ai Marii Adunări Naționale. Votînd pentru candidații Frontului Democrației Populare, oamenii muncii de la orașe și sate au votat pentru realizările uriașe obținute în anii regimului de democrație populară, pentru un viitor mai luminos și mai fericit.

La cele 437 circumscripții electorale din țară votaseră pînă la ora 15 peste 75 la sută din numărul alegătorilor, iar la ora 20 procentul votanților se ridicase la 96 la sută față de numărul celor înscriși în listele electorale.

La fel cu întregul popor, țăranii muncitori au ținut să-și dovedească încrederea pe care o au în politica partidului și guvernului, votînd cu însuflețire candidații propuși de ei. Imbrăcați în haine de sărbătoare, mii de țărani muncitori din comunele raioanelor Drăgănești-Vlașca și Videle, bunăoară, s-au prezentat la secțiile de votare încă din prima oră. După ce au votat, alegătorii au încins hore în fața secțiilor de votare, arătîndu-și bucuria și dragostea față de regimul democrat-popular.

Votînd pentru candidații Frontului Democrației Populare, numeroși țărani muncitori și-au luat angajamentul de a lupta cu avînt pentru traducerea în viață a hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie, pentru construirea socialismului. Dumitru Alexandru și soția sa Niculina, din comuna Sărulești, regiunea București, după ce au votat, au prezentat cererea de înscriere în întovărășirea agricolă. De asemenea, 17 familii de țărani muncitori din comuna Vidra, regiunea Galați, după ce au votat, s-au dus la sfatul popular unde au constituit întovărășirea „1907". Și în celelalte regiuni ale țării, numeroși oameni ai muncii de pe ogoare au ținut, cu prilejul alegerilor, să-și arate devotamentul față de regimul democrat-popular, pășind pe drumul arătat de partid, pe drumul cooperativizării.

Mii și mii de țărani muncitori și-au luat angajamente de a obține recolte mai bogate, de a trimite la orașe tot mai multe produse agro-alimentare. Astfel, mulți dintre alegătorii circumscripției a 18-a din raionul Vidra, printre care Dumitru A. Duță, Marin Nae, Mircea Duță, Cristea Sandu și alții, au încheiat contracte cu unitățile de stat, pentru a valorifica produse ca: lapte, carne, roșii etc. Membrii gospodăriei colective din comuna Șura Mare, regiunea Stalin, s-au angajat, după vot, să vîndă statului 15.000 kg grîu, 35.000 kg cartofi, 150.000 kg fructe, 40.000 litri lapte, iar cei din Berveni, raionul Carei, s-au angajat să vîndă în acest an 60 tone grîu, 60 tone porumb, 24 tone secară, 120 tone cartofi și alte produse agricole.

Oamenii muncii de la sate, la fel cu toți cetățenii conștienți ai patriei noastre, sînt convinși că fiecare vot dat candidaților Frontului Democrației Populare înseamnă o nouă cărămidă la temelia măreței construcții a socialismului, la temelia păcii în lumea întreagă, înseamnă o nouă contribuție la strîngerea prieteniei frățești între poporul nostru și celelalte popoare din lagărul păcii și socialismului. De aceea, ei au votat cu încredere și dragoste pe reprezentanții intereselor poporului muncitor.

Ziua de 3 februarie a însemnat o strălucită victorie a poporului nostru în lupta pentru democrație și socialism. Poporul romîn și-a spus cuvîntul, arătînd că este strîns unit în jurul partidului și guvernului, că nimeni nu-l va putea abate de pe drumul pe care a pornit cu 12 ani în urmă și pe care merge cu hotărîre: drumul păcii, al democrației și socialismului.

Itinerar electoral

Părăsim Capitala, la ora cînd pe ușile secțiilor de votare intră primii alegători. Cîteva imagini fugare, ca într-un film proiectat prea repede, ne trec prin față.

Iată o familie în „plenul" ei. Tatăl, mama și, alături, un copilaș de 4—5 anișori înfofolit ca un ursuleț. Se vede treaba că a fost peste putință să-l lase acasă. In alt loc, un grup numeros de tineri, cu fete zîmbitoare. In fața multor centre de votare, cîte o echipă de dansuri și respectivul taraf de lăutari.

Mașina gonește cu 80 km pe oră. Panglica cenușie a șoselei se deșiră, se deșiră mereu. Prima oprire. Comuna Țigănești. Aparține de circumscripția raională Poroschia, raionul Alexandria. La secția de votare, aglomerație. Aflăm că peste cîteva ore, în comună se inaugurează o întovărășire agricolă. Cele 32 de familii unite în întovărășire au hotărît în unanimitate să-i dea numele de „3 Februarie". Stăm puțin de vorbă cu candidatul circumscripției, tovarășul Negrilă Mihalache, președintele întovărășirii „Drumul lui Lenin" din comuna Vitănești. Intre timp, aflăm că va trebui să facem o rectificare. In loc de 32 de familii, întovărășirea din Țigănești va număra chiar azi la inaugurare 36 de familii. Odată cu prezentarea la vot, încă 4 țărani muncitori au depus cereri de intrare în întovărășire. Luminosul program de măsuri elaborat de partid își arată, după cum se vede, din plin roadele. Peste tot dealtminteri, culegem în carnetul de note, vești asemănătoare. In comuna Pîrlita, țăranii muncitori Popa Ilie și Mihai Cojocaru au depus în această zi cereri de intrare în întovărășire. In comuna Mavrodin, Marin Voitus a depus cerere de intrare în colectivă. La Nenciulești 4 cereri, în Storobăneasa 6 cereri. In satul Păuleasca din raionul Zimnicea, țăranii muncitori Stoica Ion, Lazăr Gheorghe și Raicu Vasile au format un comitet de inițiativă pentru înființarea întovărășirii agricole... da, ați ghicit, tot „3 Februarie" îi vor da numele.

Plecăm la drum cu tovarășul Radu Cristea, președintele gospodăriei colective „1907" din Slobozia-Mîndra, candidat în circumscripția electorală cu același nume. Trecem prin Plopii-Slăvitești. In fața secției de votare, o horă uriașă. Candidatul e recunoscut. Strînge zeci de mîini, recunoaște prieteni vechi.

Mai departe, pe traseu, cîteva „surprize". Plăcute dealtminteri. In Cîrlomanu, Putineiu, Florica, Slata, Dracea, Secara și alte comune și sate, votarea s-a terminat de acum, deși arătătoarele ceasului nu s-au oprit încă la ora 10.

Drăcșani, Măldăieni... Zimbreasca..., Viișoara... Itinerar electoral, cu aspecte diferite și totuși atît de asemănătoare. Peste tot, veselie, cîntece, candidații înconjurați cu dragoste. Mai presus de toate însă în acest 3 februarie, simți dragostea fierbinte, încrederea nemărginită a întregului popor pentru partidul său, conducătorul de nădejde pe lungul drum al viitorului.

S. LEONARD

Conducătorii partidului și guvernului au petrecut ziua de ieri în mijlocul alegătorilor. In clișeu: Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petru Groza, Emil Bodnăraș și Petre Borilă vorbind cu alegătorii la secția de votare nr. 3 din raionul „Grivița Roșie".

Intr-o comună complet cooperativizată

Pe ulițele comunei Filimon Sîrbu, regiunea Galați, negura nu se risipise bine, cînd, de departe, se auzi melodia unei hore cîntată la acordeon.

Peste puțin timp, o coloană de tineri, în frunte cu secretarul organizației de bază U.T.M. de la colectiva din satul Horia, intra pe poarta secției de votare, în urale prelungi.

Iată-i intrînd grăbiți în localul de vot, spre a-și îndeplini una din cele mai de seamă îndatoriri cetățenești.

★

...Am pătruns în sala în care se aflau cabinele de vot în clipa cînd un unchiaș, cu plete și mustăți albe, tocmai introducea votul în urnă, urmat de tinerii de la colectiva din Horia. In clipa aceea, în fața mesei comisiei de votare își făcu apariția un mare grup de pionieri, aducîndu-le utemiștilor care votau pentru întîia oară buchete de flori.

O fetiță puse un buchet de flori și în brațele bătrînului Meiroșu Stan, cel cu plete albe ca neaua, colectivist din Horia, în vîrstă de 80 de ani.

Fără să se arate descumpănit, acesta luă florile și spuse:

— Mi se pare că n-ați greșit, dragii moșului. Că azi, zău, mă simt și eu ca un utemist! Și o sărută pe fetiță pe amîndoi obrajii.

— Zile de mare mulțămire trăim, mai copii, spuse bătrînul, iacă, stau și mă gîndesc la cele trecute vremi și la cele de azi și parcă visez. Imi rotesc privirile și nu mă pot opri să nu mă tot mir de cîte s-au făcut în comuna noastră, în anii aceștia: școli, casă de naștere, cămin cultural și cinematograf. N-am ieșit de multă vreme din sat. Da acum, cînd venii, văzui pe șosea aci, în Filimon Sîrbu, și lumină electrică la fiecare 50 de pași. Pe vremea tinereții mele, aici în via nu ne puteam gîndi la lucruri ca astea. Moșierii ne țineau la fel ca pe robi, în beznă și sărăcie.

Moș Meiroșu Stan vorbea aprins ca-n tinerețe:

— Dar cea mai de seamă zi din viața mea a fost cînd am intrat în colectivă. Puterea noastră unită a făcut minuni, nu alta. Cîți ani au trecut din 1950! Puțini. Iar azi și la noi în Horia, și alături în Brateșu și iei în Filimon Sîrbu, toate familiile au pornit pe drumul cel nou.

De la moș Stan și de la utemiști, am aflat că de la 150 de hectare și cîteva vite, cît avea la înființare colectiva din Horia, azi are o suprafață de teren de 780 de hectare, 680 de oi, 50 vaci, 30 porci, 200 de păsări, 100 de stupi. Au fost ridicate zeci de construcții noi, colectiviștii și-au durat case arătoase, pe ulițe întregi...

★

...Pe ușa localului de vot intrau mereu alte și alte grupuri de colectiviști din Brateșu și Horia, întovărășiții din Filimon Sîrbu, mecanizatori de la S.M.T. Făurei, ori muncitori de la gospodăria de stat din comună. Luau buletinele de vot intrau veseli în cabine, votau, apoi depuneau buletinele împăturite în urnă.

— Am votat-o cu mare bucurie pe candidata noastră, Maria Șetan, președinta colectivei din comuna Jugureanu, spunea întovărășitul Dumitrache Constantin. Știm bine că ea o să ne ajute să înflorească tot mai mult satele din raionul nostru. O să ne ajute cu adevărat, fiindcă e o femeie harnică și pricepută și ne cunoaște bine păsurile.

Afară, soarele învăluia cu aur casele și drumurile, ca într-o adevărată zi de primăvară. In fața secției de votare, se încinsese acum o horă strașnică. In mijlocul ei, utemistul Lupu Ion cînta cu foc la acordeon.

AL. RAICU

Tineri și bătrîni, într-un singur gînd

E un obicei al bătrînilor să se culce odată cu găinile și să se scoale cu noaptea-n cap. De aceea, duminică dimineața, Radu Trică nu s-a mirat auzindu-l pe taică-său umblînd de ici-colo prin odaie. Cînd l-a văzut însă gătit de plecare, deși știa unde se duce, nu l-a răbdat inima să nu-l întrebe care-i pricina plecării. „Păi, mă duc la vot, poate-apuc să fiu primul", i-a răspuns grăbit bătrînul.

Moș Ion Trică a ajuns la secția de votare cînd întunericul încă nu se risipise. Dintre membrii comisiei veniseră doar cîțiva. In fața ușii însă, proțăpită ca un popîndău, stătea o mogîldeață, învelită într-o broboadă: Mariana, fata lui Spiroiu, colectivistul.

— 'Mneața, moș Ioane, îi întîmpină fata pe moșneag.

Bătrînul rămase o clipă pe gînduri, mirîndu-se parcă în sinea lui „cînd a mai crescut și asta de s-a făcut de votare?!" Apoi, clătină capul și-i răspunse la bineție.

— Bună să-ți fie inima, fată frumoasă.

Venirea Marianei Spiroiu atît de devreme la secția de votare avea și ea un cîntec. Fata împlinise abia cu cîteva zile în urmă 18 ani și toată noaptea n-avusese nici un pic de liniște. Vota pentru prima oară și vroia să sărbătorească acest eveniment dînd cea dintîi din comună votul candidatului Frontului Democrației Populare.

Insfîrșit, ușa secției de votare s-a deschis. Mariana Spiroiu i-a făcut loc bătrînului să intre în sală, apoi a pășit și ea înăuntru. Cînd au ieșit din cabină însă, moș Ion a așteptat să introducă mai întîi Mariana buletinul în urnă. Putea doar să-i fie bunic și cine altul putea să-i înțeleagă mai bine bucuria de a vota ea prima!?

Intre timp în sala de votare a început să se strîngă mulțime de alegători. Sala e împodobită cu tablouri, crenguțe de brad și cu ghivece de flori: ca-ntr-o zi de sărbătoare. Cetățenii, îmbrăcați în straie noi, sînt veseli. Ion Tobă a votat, dar mai stă de vorbă cu moș Protopopescu. Sînt amîndoi colectiviști și încă dintre cei de frunte. Primul a dus astă-toamnă acasă produse în valoare de peste 16.000 lei, iar moșul, cît e de moș (are 75 de ani), a cîștigat și el aproape 10.000 de lei. Prin fața urnei trec rînd pe rînd muncitorii secției gospodăriei de stat, muncitorii de la întreprinderea de transporturi din cadrul Trustului II foraj Pitești, țărani muncitori din cele patru sate ce compun comuna Leordeni. E un dute-vino care nu mai contenește o clipă.

Cînd am plecat din comuna Leordeni, soarele încă nu asfințise. La secția de votare însă treaba era aproape pe sfîrșite. Intre un răsărit de soare și-un scăpătat, peste 2.500 de cetățeni își îndepliniseră o îndatorire patriotică: votaseră pentru pace, pentru socialism și bunăstare.

L. GHEORGHE

Succese de seamă pe tărîmul cooperativizării agriculturii

In întreaga țară, munca desfășurată în campania alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională a fost împletită cu o intensă muncă politică de lărgire a sectorului socialist al agriculturii. Ca urmare, în prima lună a acestui an, în numeroase regiuni și raioane ale țării au luat ființă noi gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri agricole, iar în cele existente au intrat mii de țărani muncitori.

REGIUNEA BUCUREȘTI

In această regiune, au luat ființă peste 50 de unități agricole cooperatiste, în care s-au înscris peste 16.000 de familii de țărani muncitori cu o suprafață de circa 26.000 ha. Alte mii de cereri sînt în curs de rezolvare.

Un succes deosebit s-a obținut în raionul Oltenița, unde, odată cu ziua alegerilor, s-a terminat cooperativizarea gospodăriilor țărănești din șase comune.

REGIUNEA CONSTANȚA

In ajunul alegerilor, în satul Cișlea din raionul Tulcea, 19 familii de țărani muncitori au format o gospodărie colectivă căreia i-au dat numele de „3 Februarie". Comuna Mihai Viteazu și satul Sarighiol de Deal din acest raion au fost complet colectivizate.

REGIUNEA CRAIOVA

In perioada campaniei electorale au fost constituite în această regiune 42 noi întovărășiri agricole și 3 cooperative agricole de producție în care au intrat peste 1.000 familii de țărani muncitori.

Tot în această perioadă, a luat ființă și o întovărășire zootehnică în comuna Piscoiu, raionul Amaradia, în care s-au înscris 77 de familii, iar în comuna Lelești, raionul Tg. Jiu, 35 de familii au pus bazele unei întovărășiri pomicole.

REGIUNEA STALIN

In satul Ruja din raionul Agnita, a luat ființă în ajunul alegerilor prima cooperativă agricolă de producție cu rentă din regiune. In această cooperativă au intrat 21 de familii de țărani muncitori romîni, sași și maghiari.

Țăranii muncitori din comuna Popești-Leordeni, regiunea București, în semn de dragoste și atașament pentru partidul și guvernul nostru s-au prezentat la vot încă din primele ore ale dimineții

Alexandru Rupedeal, președintele gospodăriei colective din comuna Comana, raionul Vidra, regiunea București, a votat împreună cu utemista Eugenia Anghel.

„CUPA ziarului AGRICULTURA NOUA"

pentru participanții la Spartachiada de iarnă a tineretului, ediția 1956 — 1957

Ziarul „Agricultura Nouă", cu sprijinul Consiliului central al Asociației sportive „Recolta", a instituit „Cupa ziarului Agricultura Nouă". Această cupă va fi decernată consiliului sportiv regional „Recolta" care va reuși să mobilizeze la întrecerile Spartachiadei de iarnă a tineretului numărul cel mai mare de participanți din gospodăriile agricole colective, gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, întovărășiri și din rîndul celorlalți țărani muncitori. Vor mai fi premiați cu un fanion consiliul sportiv raional fruntaș pe țară în această acțiune și cu echipament și materiale sportive instructorii sportivi voluntari, care vor contribui la mobilizarea participanților la Spartachiadă, precum și sportivii care vor obține cele mai bune rezultate.

La stabilirea rezultatelor finale, conducerea ziarului „Agricultura Nouă", în colaborare cu Consiliul central al asociației sportive "Recolta", va ține seamă și de felul în care colaboratorii sportivi, consiliile sportive raionale și regionale s-au preocupat de atragerea de noi membri în colectivele sportive, de lărgirea bazei materiale a acestor colective sportive, precum și de contribuția lor la răspîndirea și popularizarea ziarului „Agricultura Nouă" în masa de cititori de la sate.

La rubrica sportivă a ziarului „Agricultura Nouă", cititorii ziarului vor putea urmări desfășurarea întrecerilor. Se vor publica în fiecare număr articole și știri care vor vorbi despre mersul întrecerilor din cadrul Spartachiadei și pentru cîștigarea „Cupei ziarului Agricultura Nouă".

Colectivele sportive, consiliile sportive raionale și regionale ca și instructorii sportivi etc. antrenați în aceste concursuri pot trimite corespondențe și scrisori ziarului „Agricultura Nouă" privind atît desfășurarea întrecerilor Spartachiadei de iarnă a tineretului, cît și alte probleme ale activității sportive la sate.

Urăm participanților la Spartachiada de iarnă a tineretului succese depline în lupta pentru cîștigarea întrecerilor și a Cupei ziarului „Agricultura Nouă".

Ziarul „Agricultura Nouă"

Consiliul central al asociației sportive „Recolta"

Cercul agricol din Poenarii-Apostoli

Invățămîntul agricol de masă a trezit un viu interes în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale din comuna Poenarii-Apostoli. Toți cei 24 de cursanți care s-au înscris frecventează regulat cursul și ascultă cu multă atenție lecțiile, după care urmează vii discuții. Aceasta se datorește faptului că lecțiile au fost adaptate la specificul comunei și au ținut seama de nevoile producției. Subiectele tratate pînă acum au fost: folosirea chibzuită a gunoiului de grajd, îngrijirea semănăturilor în timpul iernii, alegerea și păstrarea semințelor, pregătirea terenului pentru însămînțare și folosirea îngrășămintelor chimice etc. Toate aceste lecții au trezit vii discuții, constituind un adevărat schimb de experiență între cursanți, fiecare dintre ei arătînd cum a muncit, ce metode a aplicat și mai ales cum va munci pămîntul în primăvară și va pune în practică cele învățate la cercul agricol.

Lecția a 7-a a avut ca subiect „Dăunătorii principalelor culturi agricole și combaterea lor". In ziua aceea, i-am găsit pe cursanți așteptînd nerăbdători începerea lecției: le promisesem că la această lecție le voi aduce un insectar în care vor putea să vadă cei mai obișnuiți dăunători din partea locului. Insectarul, cuprinzînd peste 20 de dăunători și alte insecte, a fost trecut din mînă în mînă pe la fiecare cursant, astfel încît chiar în timpul predării lecției, cursanții au putut vedea dăunătorii despre care le vorbeam. Ei au mai aflat și ce plante atacă fiecare dăunător, cum atacă și ce măsuri trebuie luate pentru distrugerea lui.

La discuții, cursanți ca Alexandru Dogaru, Nicolae Opran, Nicolae Sotir, Ivan Nenciu, Ion Nuță, Constantin Goicea, Gheorghe Vasile și alții mi-au pus tot felul de întrebări, cerînd lămuriri suplimentare în legătură cu felul cum pot să acționeze cu mijloace mai simple și mai economice pentru distrugerea dăunătorilor ce apar în culturi, producîndu-le pagube.

Cercul agricol din Poenarii-Apostoli a ajuns la lecția a 8-a. Dar nu numărul de lecții ținute justifică mulțumirea pe care o simt eu ca lector, ci învățămintele cu care s-au ales cursanții pînă acum, învățăminte care, aplicîndu-le în practică, îi vor ajuta să dobîndească recolte bogate.

Ing. FLORIAN MAILAT
lector la cercul agricol din comuna Poenarii Apostoli, raionul Ploești

La Salonta...

Pe Andrei Robicec, responsabilul centrului pentru contractarea și industrializarea laptelui din Salonta, regiunea Oradea, l-am găsit socotind bidoanele de smîntînă proaspătă care trebuiau expediate fără întîrziere la fabrica de unt din Oradea.

Privesc în jur. O curățenie de farmacie domnește peste tot. Putinele opărite stau gata pentru a fi umplute cu cașul care se încheagă în strecurători. Alături, un separator mare, în funcțiune, sîsîie ca un gînsac mînios, în timp ce pe cele două țevi curge, respectiv, smîntîna și laptele tras.

Lîngă separator e o cadă mare, plină cu lapte căldut, pregătit pentru tras, iar, în curte se descarcă mereu alte bidoane pline. Aici se face smîntînitul laptelui strîns de la contractanții din comună.

Centrul de contractare și industrializare a laptelui din Salonta are în raion 18 centre de smîntînit și 17 puncte de adunat lapte, care desfășoară o rodnică activitate în sprijinirea țăranilor muncitori de a-și valorifica laptele în bune condiții. După apariția Rezoluției Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, care prevede desființarea cotelor obligatorii de lapte, centrul pentru contractare și industrializare a laptelui din Salonta a pus accentul pe încheierea de cît mai multe contracte cu producătorii din raza sa de activitate.

Țăranii muncitori din raionul Salonta au răspuns cu încredere măsurilor luate de partid, ca unii ce s-au bucurat de avantajele contractărilor cu statul. Madula Pătru, care a avut contractat anul trecut 3.000 de litri de lapte, a încheiat acum un contract pentru 4.000 de litri, pe care îi va preda în timp de 6 luni. De asemenea, Boros Ladislav a făcut contract pentru 3.000 de litri de lapte, Mihai Marcus pentru 6.000 de litri, iar Silaghi Mihai tot pentru 6.000 de litri, cu termenul de predare de 6 luni. Același lucru l-a făcut și gospodăria colectivă din Mădăraș, care s-a angajat prin contractul încheiat cu centrul că va livra o mare cantitate de lapte de vacă.

Centrul raional Salonta are trecut în planul pe ianuarie încheierea de contracte pentru 112.000 litri de lapte. Acest plan a fost îndeplinit în primele șapte zile ale lunii și apoi cu mult depășit.

— Sistemul contractărilor cu statul, spunea gospodarul Mihai Marcuș, este socotit de noi, țăranii muncitori, ca fiind foarte avantajos, lucru ce se constată din marele număr de contracte încheiate cu centrul din Salonta.

N. ANDREI

Vom valorifica prin comerțul de stat cantități sporite de cereale

Membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna Prejmer, raionul Codlea, au luat cunoștință cu deosebit interes de Rezoluția Plenarei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 27-29 decembrie 1956. După ce crainicul de la radio a terminat de citit acest important document, colectiviștii au discutat mult pe marginea celor auzite. Ei au vorbit despre succesele obținute pînă acum și despre planurile lor de viitor. Aproape în toți anii, gospodăria colectivă din Prejmer a obținut recolte sporite de cereale la hectar și a fost printre primele gospodării din raion care și-au îndeplinit cu cinste îndatoririle către stat. In 1956, de pildă, gospodăria a predat statului 31.000 kg de grîu, 16.000 kg de orz și ovăz, 173.500 kg de cartofi; în afară de aceasta, gospodăria a valorificat prin comerțul de stat 4.000 kg de grîu și 42.000 kg de cartofi. Din produsele pe care le-au primit pentru zilele-muncă, colectiviștii au valorificat prin cooperativă peste 30.000 kg de cartofi.

Membrii gospodăriei colective din comuna Prejmer s-au angajat că vor munci cu și mai mare avînt în acest an, pentru a spori și mai mult producția agricolă la hectar și a putea valorifica astfel prin comerțul de stat și cooperatist cantități sporite de cereale.

VLAD IONESCU
corespondent

„Săptămîna cărții la sate"

In scopul stimulării interesului pentru carte în rîndurile țărănimii muncitoare, între 21 și 27 februarie se va organiza „Săptămîna cărții la sate". La această acțiune vor lua parte pe lîngă Direcția difuzării cărții și o serie de instituții și organizații de masă.

In săptămîna de la 21 la 27 februarie, la căminele culturale vor fi organizate discuții pe marginea broșurilor și cărților pentru oamenii muncii de la sate, programe artistice, iar în cadrul bibliotecilor sătești se va face o largă popularizare a cărților beletristice și a lucrărilor agrotehnice.

In școlile de la sate vor fi organizate, cu participarea utemiștilor și pionierilor, acțiuni de difuzare a cărții și diverse manifestări artistice și culturale. Totodată învățătorii vor lua parte la activizarea cercurilor de „prieteni ai cărții".

De asemenea se va asigura difuzarea cărților prin intermediul caravanelor cinematografice, care se vor deplasa în această perioadă la sate, iar prin proiectarea de filme vor fi sprijinite acțiunile de difuzare a cărții în comune.

Buletin Meteorologic

pentru zilele 6, 7 și 8 februarie 1957

Vreme relativ caldă cu cer schimbător, mai mult noros în nord-vestul țării, unde vor cădea precipitații temporare. Vîntul va sufla slab cu intensificări de scurtă durată în Ardeal și nordul Moldovei. Temperatura se menține ridicată. Minimele vor oscila între minus 6 grade și plus 6 grade iar maximele vor fi între 3 grade și 12 grade. Dimineața ceață locală.

Martori ai unui veac de istorie

Mai deunăzi, în sala cinematografului din Oltenița s-au adunat niște bătrîni. Foarte mai mulți, chemați din toate ungherele raionului de comitetul de partid să-și spună părerea despre rînduiala de astăzi a țării. Moș Nicu Agapie din Radovanu a venit cu nevasta-sa Ioniță. Impreună, au adus 165 de ani de experiență: parte căpătată în lupta cu nevoia pe moșiile boierilor Ion Cazacu, Ștefan Irimescu și ale altora, parte adunată în anii aceștia din urmă, de cînd stăpîni pe pămînt și pe propria lor muncă au devenit ei, clăcașii de altădată. Șapte copii îi mai trăiesc și acum bătrînului Agapie, afară de cei 32 de nepoți și 11 strănepoți. O droaie de plugari harnici și pricepuți, membri ai întovărășirilor din comună, care trăiesc o viață lipsită de griji, tihnită. La 87 de ani, moș Nicu are de ce să fie mulțumit. Bătrînețea lui și a Niței, nevastă-sa, nu mai este o pricină de amărăciune ca altădată, și asta datorită partidului. Acest lucru l-au mărturisit toți cei care au fost de față. Sincer, deschis, bătrînește: unii prin vorbe, alții prin încuviințare cu capul, ori cu ochii.

Niște bătrîni s-au adunat să se sfătuiască. Și-au ales un prezidium și, rînd pe rînd, zeci dintre ei au povestit. Și-au făcut un fel de autobiografie. Simplu, cu darul bunicilor care-și farmecă nepoții spunîndu-le basme, oamenii aceștia, cu pletele acoperite de ninsoarea anilor, au depănat ceasuri întregi de pe caierul vremii amintiri. Cei din Budești, Hotarele, Izvoarele, Herăști, și-au adus aminte de anul 1896, cînd boierul Năsturel Herăscu i-a vîndut ca robi lui Atanase și Radu Stolojan, dimpreună cu 25.868 de hectare de pămînt. Ca dintr-o carte scrisă cu literă de foc, povestesc oamenii despre 1907, anul răscoalei înăbușită de boieri în sînge, despre traiul lor de mizerie de pe moșiile lui Nae Budișteanu, Dumitru Drăgulescu, Alimănășteanu, despre avalturile (obligațiile de muncă) grele, pe care trebuiau să le facă la seceră, la mașina de treier ori la conac. Ascultîi și nu-ți vine a crede că mulți dintre acești oameni au mîncat pe arie borșul din troacă, că pentru un ciur de mălai împrumutat iarna de la curte își vindeau munca pe timp de un an. Fapta povestită nu lasă însă loc nici unui comentariu. Ea demască și acuză. Acuză necruțător, fără drept de apel. Se dă citire și unei statistici: la Mînăstirea, regele stăpînea 8.208 ha, iar 1500 de familii de țărani aveau doar 1.191 ha; la Chirnogi, 9.440 ha erau ale celor trei boieri, iar 1.480 de familii de țărani posedau abia 1.980 ha.

In încheiere, orchestra „Barbu Lăutaru" a dat un concert în cinstea participanților. Cu vii aplauze au fost răsplătite cîntecele executate din nai de artistul emerit și laureat al premiului de stat, Fănică Luca.

„Și noi vrem să ne înscrim în întovărășirea agricolă din comuna noastră. Am adus și cererile" — au spus bătrînii Nicolae S. Nicolae și Tudorică Marin din Chiselet.

E poate un fapt obișnuit astăzi ca oamenii să se întîlnească și să discute despre una sau alta din problemele ce se cer a fi rezolvate. Un sfat al bătrînilor însă e un lucru mai rar. Și mai deosebit în spusele bătrînilor se înfruntă, ca pe un cîmp de bătălie, două vieți. Una trecută și neuitată. Cu neputință să fie uitată. Și alta nouă, prezentă, pe care, cu toată povara anilor ce-i poartă în circă, simt c-o trăiesc ca oameni liberi. Moș Cristea Decu din Negoești a mîncat zeci de ani mămăligă cu ceapă și cu oțet. De mai mulți ani însă, de cînd e colectivist, porumbul și grîul nu-i mai lipsesc din hambar. Și pentru Nicolae Ordeanu din Valea Roșie trecutul a fost întunecat. Gospodăria colectivă l-a scăpat de nevoi și l-a asigurat casa cu bucate destule.

Sînt mulți cei care au scăpat de nevoi urmînd îndemnul partidului. Iar în ultimii ani s-au ridicat în satele raionului cămine culturale și școli, dispensare și case de naștere; cîteva zeci de comune au fost electrificate și nouă sînt chiar radioficate. Sînt lucruri care se văd și vorbesc de la sine. Mai e de mirare atunci de ce bătrîni ca Voicu Marinescu din Cesoni, Călin Ganciu din Mînăstirea, Florea Luminare din Hotarele și alții, pe lîngă că au intrat în gospodării colective și întovărășiri agricole, au sfătuit și pe copiii și rudele lor să apuce calea cea nouă a muncii în comun, de ce Moise Ganciu din Chiselet, convins de cîtă forță are unirea, îi îndeamnă pe oameni să se unească pentru a apăra viața cea nouă pe care și-o făuresc astăzi, să-și dea mîna cu toți acei care doresc liniște, pentru a construi de la un capăt la altul al lumii un pod al păcii?

Viața, anii grei și mulți au încovoiat spinarea. E parcă de plumb piciorul și-i mai neputincioasă mîna. Mintea însă e mai plină de înțelepciune, iar sufletul, sufletul a întinerit din nou și e fremătător de viață și simțitor ca și al pionierilor care au venit să-i salute, să le spună poezii și să le cînte din trompete și din tobe. Ba, mulți au dat și chiote cînd le-a cîntat Vasile Iatan din Chiselet, ori orchestra „Barbu Lăutaru", venită anume din București. Iar cînd echipa lui Oprea Petcu din Mitreni a început să joace pe scenă, mulți bătrînei au bătut tactul în podea în ritmul „Murgulețului" ori al „Brîului bătrînesc".

Aproape trei sute de bătrîni din raionul Oltenița s-au adunat să se sfătuiască. Au povestit despre anii grei pe care i-au trăit sub domnia moșierilor, ca tineretul de astăzi să prețuiască mai bine viața liberă și fericită pe care și-o făurește în anii aceștia din urmă. Și nu numai atît. Amurgiți de ani, ei au vrut să mulțumească partidului pentru prețuirea pe care le-o acordă cerîndu-le sfatul, și să-l asigure că se vor strădui, după puterea lor, să-i traducă în viață hotărîrile.

GH. LEU

50 DE ANI DE LA RĂSCOALELE ȚĂRANEȘTI DIN 1907

AȘA A ÎNCEPUT

MOTTO: „Tu ține minte satul flămînd, numit Flămînzi".
(Tudor Arghezi)

Nu-i o întîmplare că focul răscoalelor din 1907 a izbucnit în Moldova, la Flămînzi. După cum îl arată și numele, satul, așezat între văile mănoase ale Siretului și Prutului, era locuit de oameni ce flămînzeau de veacuri. Flămînzeau pentru a sătura un prinț trîndav ca D. Sturza, proprietarul atotputernic al satului; flămînzeau pentru a mări capitalurile arendașilor și pentru a burduși chimirele administratorilor, vechililor și vătafilor de curte; flămînzeau mai cu seamă după un petec de pămînt, căruia să-i poată zmulge amărîtul căuș de mălai.

Dar să lăsăm, mai bine, să vorbească documentele vremii despre acea neîndurătoare foame, care a împins, în 1907, pe flămînzi la răscoală. Să dăm cuvîntul chiar unor reprezentanți ai claselor stăpînitoare, acelora împotriva cărora au ridicat înrobiții țărani pumnii lor încleștați.

Un raport confidențial trimis de Văsescu, prefectul conservator al județului Botoșani, ministrului de interne, arată în felul următor începutul răscoalei.

„In ziua de 15 februarie a.c. (1907 n.r.) am primit o notă telefonică de la inspectorul comunal din plasa Hîrlău, prin care îmi comunică că locuitorii din comunele Flămînzi, Frumușica și Rădeni s-au răsculat contra arendașilor"...

Ca om al puterii de stat, prefectul se îndreptă chiar a doua zi către Flămînzi, unde găsește vreo 400 de țărani în plină răzmeriță. Numai că din raportul lui nu se desprinde limpede și cauza care a provocat această ridicare a țăranilor. O va dezvălui, însă, cîteva luni mai tîrziu, un buletin al guvernului, Monitorul Oficial. „Această răscoală — se scrie în amintitul buletin — arată mai bine ca orice că avem aface cu un fenomen elementar, provocat de motive economice, singurele care pot răscula mulțimea, pentrucă numai foamea pune arma în mîna omului sărac în contra acelor bogați".

In acea vreme, în Nordul Moldovei, unde se află așezat și satul Flămînzi, apăruse pe lîngă cazna învoielilor agricole, pe lîngă dijme, clăci, rușfeturi și mai cu seamă aprigă lipsă de pămînt, și o asociație de jefuitori, un trust de arendași, care speculau în chip barbar nevoia de pămînt, bani, pășune și pădure a țăranilor. Acest trust arenda, de pildă, moșia de la proprietar cu 20 de lei hectarul și-o dădea țăranilor cu 50—60 și chiar cu 80 lei hectarul. Mai adăugați la aceasta o administrație și justiție părtinitoare și coruptă, care apăra interesele jefuitorilor, iată ce a uitat Văsescu să consemneze în raportul său.

...Cu o dimineață înaintea sosirii prefectului, țăranii din Flămînzi încercaseră să ajungă la înțelegere cu administratorul moșiei, Gh. Constantinescu. Convocați chiar de el l-au așteptat la primărie preț de mai bine de o jumătate de zi, pentru a stabili învoielile pe acel an. Și văzînd că nu mai vine, au pornit în căutarea lui. L-au găsit petrecînd la secretarul primăriei, care-i era cumnat.

Intrebat de țărani de ce-i poartă de pomană pe drumuri, cînd le-a jurait încheierea învoielilor, acesta le-a răspuns:

— Timpurile de promisiuni au trecut.

Stăpînul — arendașul — le-a mai spus Constantinescu — are de-acum alte socoteli: trebuie să plătească un milion de lei despăgubiri vechiului arendaș, și acesta „cine are să-l plătească decît țăranii"? Iar în privința contractelor, să fie mai potoliți dacă nu vor să ajungă „să se hrănească șapte oameni la o singură capră".

O asemenea înfruntare a scos din răbdări pe flămînzi.

— Nu mai putem îndura boierule, ar fi rostit, dîrz, unul din ei, Dolhescu.

Drept răspuns neînduplecatul administrator l-a lovit pe Dolhescu. Mînioși, oamenii l-au înșfăcat pe administrator și l-au bătut zdravăn; apoi s-au împrăștiat pe la casele lor.

Din acea zi, scrie mai departe prefectul Văsescu în raport, țăranii din Flămînzi s-au arătat „bine deciși a nu mai primi pe moșie pe administratorul Constantinescu, care îi maltratează, și a nu rămîne fără pămînt de hrană".

Tragedia vieții țărănești era atît de puternică, încît nici acest reprezentant al puterii de stat moșierești nu a putut-o ascunde. Dovadă că a lăsat să se strecoare în raportul său și alte mărturii zguduitoare.

Din Flămînzi, Văsescu pornește către Frumușica și Rădeni. La moșia Vlădeni, din raza comunei Frumusica, constată de asemenea că arendașul de aici nu făcuse oamenilor „angajamente la muncile agricole, nu voia să le dea pămînt nici imaș pentru vitele lor", iar cînd lucrează pe moșie nu le răfuiește (încheie socotelile N.A.) cum trebuie — „îi fură și la măsură și la răfuieli". Dacă încercau să se împotrivească arendașul „lucra moșia cu străini", drept care țăranii „erau obligați să caute pămînt de hrană la Onești și prin județul Iași la o depărtare de 52 km. de vetrele lor".

Caracteristică de altfel este și nerușinarea cu care acel arendaș dădea în vileag țăranilor hida față a corupției puterii de stat de atunci:

— Nu vă plîngeți în zadar — îi amenința el — căci toată administrația și justiția sînt cumpărate de mine.

Iată de ce era de așteptat că altă scăpare pentru cei ce flămînzeau de veacuri nu era, decît lupta dîrză cu stăpînii moșiilor. Și așa s-au și petrecut lucrurile. Peste cîteva zile, la 23 februarie, comandamentul companiei de jandarmi din Botoșani raporta superiorilor săi:

„Locuitorii din comunele Frumușica, Flămînzi, Rădeni și Deleni iarăși sînt agitați pentru tocmelele agricole cu arendașii". In timp ce corespondentul ziarului „Adevărul" telegrafia redacției: „Locuitorii satelor Flămînzi, Rădeni, Stroești, înarmați cu ciomege și furci s-au răsculat".

Flămînzii au pornit să-și facă singuri dreptate.

„E chestie de viață — scria în acele zile Mihail Sadoveanu, într-o scrisoare trimisă lui St. O. Iosif. A ajuns cuțitul la os... Leul adormit a început a mugi".

Și într-adevăr a mugit. Răscoala s-a întins fulgerător. Telegramele „urgente" zburau una după alta spre București: peste 300 de țărani din Scobinți, Bădeni etc. au atacat o moară cu aburi, locuitorii din Santa Maria-Călărași au intrat în lunca moșierului Gollav; 300 de locuitori din Stînceni au pătruns cu forța în casa arendașului ș.a.m.d. Pentru ca în cele din urmă prefectul Văsescu să trimită la București telegrame „f. urgente": „In acest județ agitația a luat „caracterul de revoltă generală".

Așa a început pîrjolul care avea să se întindă, din primăvară pînă în toamnă, peste întreaga țară.

ION C. DRAGOMIR

Corespondenții ne semnalează

Vinovații să răspundă

De mai mult timp, la cooperativa din comuna Glăvănești, raionul Zeletin, se află spre vînzare o semănătoare, un trior și alte unelte necesare țăranilor muncitori.

Semănătoarea nu se poate vinde fiindcă de cînd a fost adusă de la uniunea raională stă părăsită în curtea cooperativei, în bătaia ploilor și a ninsorii. Din această cauză, s-a stricat. Cu triorul, lucrurile stau și mai rău, căci unii cetățeni, mai „gospodari" decît conducerea cooperativei, i-au luat piesele cele mai importante. Alături de semănătoare și de trior, zac aruncate și cîteva grape, roase de rugină.

Și căruței primite de către cooperativă de la uniunea raională i-a putrezit întreaga lemnărie, tot pentru că nu a fost adăpostită.

Intrebăm pe tov. Elisabeta Perianu și Coralia Novac, președinta și contabila cooperativei, cine cred ele că ar trebui tras la răspundere pentru irosirea unei asemenea avuții obștești?

NICOLAE HORINCEANU

Nici un fel de interes

In satul Orseto, ce ține de comuna Bogdana din raionul Vaslui, există o casă de citit, cu o bibliotecă de peste 200 de volume.

Din păcate țăranii muncitori nu se pot bucura de existența acestei case de citit: localul nu este încălzit, mobilierul necesar lipsește cu desăvîrșire, cărțile stau vraiște pe jos...

Tov. Gheorghe Nicolae (directorul căminului cultural de centru) și tov. Chiriță M. (secretarul sfatului popular al comunei) au promis de nenumărate ori că vor lua măsuri, dar promisiunile... au rămas promisiuni.

Credem că este timpul să se treacă la fapte.

AUREL FILIP

La cooperativa din comuna Verești, raionul Suceava, lipsesc mărfuri de strictă necesitate, ca țigări, drojdie de bere, cuie, potcoave, caiele și altele.

Președintele cooperativei, Dumitru Huțanu, în loc să se intereseze de aprovizionarea cu mărfuri necesare țăranilor muncitori, se ține mai mult de băutură, pleacă la vînătoare sau stă acasă pe cuptor. Soția lui le spune celor care-l caută că tovarășul președinte este... pe teren.

D. MIHAIL

— Nevastă, încinge soba bine, vreau să am condiții cît mai bune cînd sînt „pe teren"...

Intovărășirea agricolă „Viața Nouă" din comuna Mogoș, raionul Cîmpeni, regiunea Cluj, are o livadă cu pomi tineri. Conducerea întovărășirii a ținut multe ședințe în care s-au discutat măsurile ce trebuie luate pentru a apăra pomii de iepuri. Pînă s-au hotărît însă tovarășii respectivi să ia măsurile cuvenite, rozătoarele au avut destul timp să facă stricăciuni în livada întovărășirii.

DAN SAMOIL

— Ce oameni, măi frate! Noi am terminat de ros o livadă și ei n-au isprăvit o ședință!

(Desene de N. CLAUDIU)

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Pe scurt, de la corespondenți

• Colectiviștii din comuna Scorțaru Vechi, raionul Brăila, răspunzînd apelului colectiviștilor din Făcăeni, vor mări în acest an suprafața destinată culturii porumbului cu aproape 80 de hectare. De pe întreaga suprafață, ei s-au angajat să scoată în medie o producție de 2.600 kg de porumb boabe la hectar. Ei transportă acum pe cîmp însemnate cantități de gunoi de grajd și sînt hotărîți să execute 3 prașile la timpul potrivit și să facă polenizarea artificială. Din recolta pe care o vor obține, vor valorifica prin cooperativă 10 vagoane de porumb.

• Și colectiviștii din comuna Tudor Vladimirescu, același raion, vor mări în acest an suprafața pe care vor cultiva porumb de la 120 ha la 150 ha. Ei s-au angajat să muncească astfel încît să dobîndească cel puțin 3.000 kg. de porumb boabe la hectar. Pentru aceasta, au și cărat la cîmp 100 tone de gunoi de grajd, vor semăna numai porumb hibrid, vor executa trei prașile și vor face polenizarea artificială. In acest an, ei vor valorifica prin cooperativă 4 vagoane de porumb.

VASILICA TASLAOANU

• Cu ocazia prelucrării planului de producție pe anul 1957, membrii întovărășirii agricole „16 Februarie 1933" din comuna Severinești, raionul Turnu Severin, au răspuns la apelul colectiviștilor din Făcăeni prin hotărîrea ca în acest an să însămînțeze în cuiburi așezate în pătrat 30 de hectare cu porumb, adică cu 10 hectare mai mult decît în anul trecut, și să îngrijească bine culturile pentru ca de pe fiecare hectar să obțină cîte 2.500 kg de porumb boabe la hectar.

GH. BORONTEA

Cuvîntul fruntașilor satului

Vestea că o gospodărie colectivă din inima Bărăganului s-a angajat ca în anul acesta să smulgă pămîntului cel puțin 2.500 kg de porumb boabe la ha s-a aflat și în satul lui moș Gheorghe Dumitrache, gospodar de frunte din satul Pădureți, raionul Costești.

Aceasta s-a întîmplat cu vreo două săptămîni în urmă. De atunci, moș Gheorghe a stat de vorbă cu mulți consăteni de-ai lui despre cele aflate din ziare și despre cele ce-a plănuit. Mai toți dădeau din cap cu îndoială. Iată, însă, că unul Dumitru Pădurolu, îl privi pe moș Gheorghe drept în ochi și grăi, hotărît:

— Păi, anul ăsta eu fac și eu prinsoare că scot 3.000 kg de porumb boabe la hectar. In orice caz, pe dumneata te întrec, cum te văd și mă vezi.

— Bine, bade, pămine colea, vecine, i-a răspuns, îmbujorat la față, moș Gheorghe. Haidem și pe la sfat, să afle și tovarășii de acolo de rămășagul nostru...

*

— Nu v-ați gîndit rău, tovarăși, le-a spus Ion Ivancea, președintele sfatului popular, cînd află de la cei doi despre întrecere. Și-i bine că ne pornește de la oameni de frunte ca dumneavoastră. Dar ce-ați zice dacă ne-ar afla tot satul de cele ce-ați hotărît?

...Așa se face că, în după-amiaza aceleiași zile, în sala căminului cultural din Pădureți se adunase mulțime de oameni. Toți au ascultat cu mult interes cele spuse de președintele sfatului cu privire la prinsoarea celor doi și despre apelul colectiviștilor din Făcăeni, raionul Fetești. Mulți au luat cuvîntul, sprijinindu-i pe cei doi gospodari fruntași și angajîndu-se să le urmeze și ei pilda.

Apoi a vorbit și moș Dumitrache:

— Mai de dimineață, cînd m-am „prins" cu Dumitru Pădurolu, hotărîsem să scot 3.000 kg de boabe la ha. Aci, însă, în fața satului, mă prind să scot mai mult, iacă, să zic 3.200 kg. Nu iau această hotărîre numai de dragul de a fi mai sus cu 200 kg ca alde Pădurolu, ci fiindcă am chibzuit că dacă îmi voi munci pămîntul așa cum au arătat colectiviștii ceia de pe la Fetești, n-o să fie de loc greu să dobîndesc și eu o recoltă asemănătoare. Astă-toamnă, am arat adînc pămîntul pe care-l voi semăna cu porumb și l-am gunoit bine. In primăvară, voi însămînța porumbul la timp și cînd va veni vremea voi da două prașile cu prășitoarea și alte două cu sapa. Voi mai face și polenizarea suplimentară artificială, așa cum ne-a învățat tovarășul agronom. Pot să vă spun că plugul meu este reparat de pe acum, am ales și sămînța de porumb, iar în zilele ce urmează am de gînd să-i fac proba de încolțire.

— Nici eu n-o să mă las mai prejos, vecine Dumitrache. Și eu tot pentru 3.200 kg la ha mă „prind", s-a ridicat atunci Pădurolu.

...In sală era mare însuflețire. Au luat cuvîntul și Gheorghe Șt. Năstase, și Petre Tănase și alții, care s-au angajat la fel. Printre vorbitori a fost și Ion A. Ion, care a spus în fața adunării că începînd cu anul acesta nu va mai folosi niciodată rarița.

— Ca să învățăm însă și eu și alții ca mine multe din meșteșugurile plugăritului, cum zice moș Dumitrache, ar fi cît se poate de bine dacă tov. Aurel Necșulescu, tehnicianul agronom al comunei, și alți tovarăși de la secția agricolă a raionului ar veni mai mult printre noi și ne-ar povățui cum să ne lucrăm mai bine ogoarele, spuse la urmă Ion A. Ion.

— Da, da. Și-ar fi tot așa de bine dacă și tu, măi Ioane ai veni regulat la cursurile agrotehnice ce se țin în fiecare joi la cămin, se auzi o voce șugubeață din sală, stîrnind rîsul printre oameni.

Dar nu numai despre recoltele de porumb au vorbit oamenii. Mulți s-au angajat de asemenea să vîndă la cooperativă toate produsele agricole ce le vor prisosi și să încheie contracte cu statul pentru valorificarea laptelui de vacă și de oaie.

Tot în această adunare s-a propus ca sfatul popular să trimită colectiviștilor din Făcăeni o scrisoare, prin care să se arate că țăranii muncitori din Pădureți sînt hotărîți să-și muncească mult mai bine pămîntul decît pînă acum, pentru ca anul acesta să dobîndească un cît mai mare spor de recoltă la hectar.

GH. BACIU

Pentru dezvoltarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective

UNELE MASURI CARE SINT IN PROIECT LA MINISTERUL AGRICULTURII

Pe baza indicațiilor plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956, la Ministerul Agriculturii se lucrează în prezent la elaborarea unor măsuri privind dezvoltarea economică și consolidarea organizatorică a gospodăriilor agricole colective.

Printre altele, în vederea obținerii unor producții cît mai mari de porumb, în gospodăriile colective care au condiții naturale prielnice pentru aceasta și unde există brațe de muncă și mijloace de lucru suficiente pentru buna îngrijire a culturii **se va extinde pînă la cca 4.880 ha suprafața de cultivare a porumbului irigat.** Gospodăriile colective care vor iriga suprafețele cultivate cu porumb vor fi sprijinite prin acordarea de credite, instalații de irigare etc.

Pentru mecanizarea unui cît mai mare volum de lucrări agricole, se prevede ca într-o serie de gospodării colective, în funcție de suprafața și modul de folosință a terenului, să se repartizeze de către S.M.T.-uri un număr de tractoare care să fie folosite în permanență de aceste unități, iar mecanizatorii respectivi urmînd să fie recrutați în cea mai mare parte din rîndul colectiviștilor.

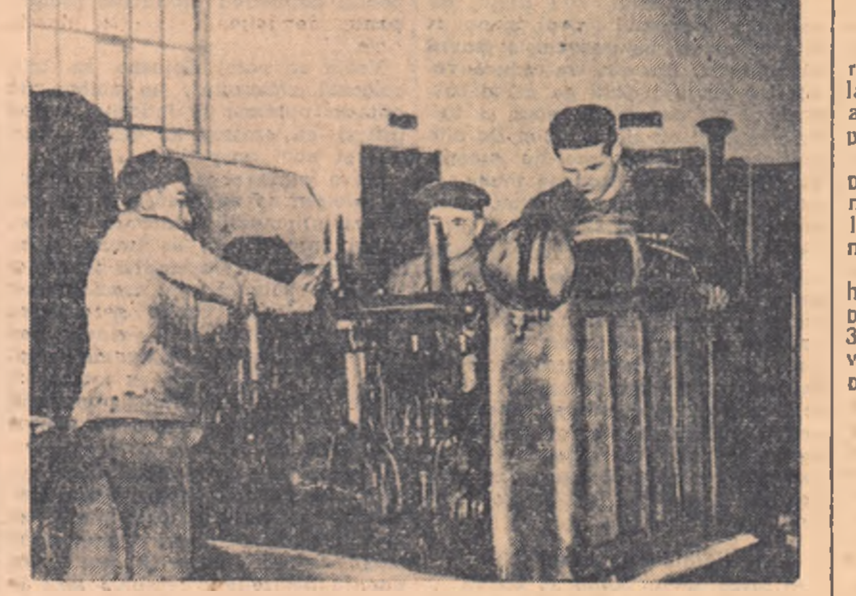
Dat fiind că dezvoltarea cu succes a pomiculturii, viticulturii și a altor ramuri de producție este strîns legată de existența unui material săditor de bună calitate, se proiectează trecerea în folosința gospodăriilor colective, care dezvoltă asemenea ramuri de producție, a unor pepiniere care în prezent sînt în proprietatea sfaturilor populare.

In vederea dezvoltării pisciculturii, s-a stabilit ca gospodăriilor colective și cooperativelor agricole de producție situate în comunele de pe malul Dunării și Mării Negre, precum și în regiunile de baltă, să li se atribuie spre exploatare bunuri piscicole, creîndu-se în aceste unități brigăzi pescărești.

Pentru executarea în mai bune condiții a lucrărilor de proiectare, amplasare și ridicare a construcțiilor necesare dezvoltării multilaterale a producției în gospodăriile colective, s-a hotărît ca într-un număr de 100 de S.M.T.-uri să fie încadrați ingineri constructori.

O preocupare de seamă a lucrătorilor din Ministerul Agriculturii o constituie și problema îmbunătățirii muncii de îndrumare tehnică, organizatorică și financiară a gospodăriilor colective. Pentru aceasta, **se studiază acum posibilitatea trimiterii de ingineri agronomi în gospodăriile colective care au cel puțin 500 ha teren. Tot în acest scop va fi sporit numărul de îndrumători contabili, astfel ca fiecare din ele să răspundă de îndrumarea a cel mult 10-12 unități.**

Pregătiri în vederea campaniei agricole de primăvară

La S.M.T. Orțișoara, raionul Timișoara, munca de reparare a tractoarelor și mașinilor agricole se desfășoară într-un ritm susținut.
In clișeu: mecanicul Al. Găină și echipa sa în hala de tractoare. Echipa tov. Găină realizează norma în proporție de 120 la sută.

Aproape gata cu pregătirile de primăvară

...Doi oameni descărcau gunoi de grajd din niște căruțe, cînd am sosit la secția Vlăscuța, însoțit de inginerul Nicolaie Orza, agronomul șef al gospodăriei de stat Stolnici din regiunea Pitești.

— Aici o să facem răsadnițele, mi-a spus inginerul. Pînă acum, am și transportat vreo 15 tone de bălegar dar mai trebuie încă cel puțin 30.000 kg. Zorim, căci s-ar putea ca anul acesta să începem muncile de primăvară mult mai devreme ca anul trecut. De altfel, brigadierul nostru legumicol, tov. Nicolaie Savu, a pregătit și semințele...

Pe acesta l-am găsit într-un birou, migălind la niște cutii în care făcuse probe de germinație la diferite semințe de legume. Pe o masă erau așezate o mulțime de „iliacoane" pline cu semințe de ardei, roșii, vinete, bame, — unele cafenii cum e coaja copacilor altele cenușii ori albicioase. In cîțiva săculeți se aflau și probe de semințe de ovăz, secară, borceag și altele.

Prinși de pănușe în niște cuișoare, am văzut atîrnînd pe pereții biroului și niște știuleți de porumb.

— Este „hibrid" produs în gospodăria noastră, mi-a explicat, cu vădită mîndrie, agronomul șef. Anul acesta, vom însămînța la secția Vilănești 500 ha cu porumb. Din acestea, 15 ha vor fi irigate. In prezent, șefii de echipă aleg cei mai frumoși știuleți pentru sămînță.

— Avem asigurată cantitatea de semințe pentru toate semănăturile de primăvară, mi-a spus șeful secției, tov. ing. Nicolaie Popescu.

...Am poposit, peste cîteva ceasuri, și la atelierul mecanic al gospodăriei de stat Stolnici. Strungarul Gheorghe Dumitru lucra de zor la confecționatul unor buloane.

Tractoriștii Gh. Dejaru, Mircică Marin și Ion Moraru, ajutați de șeful de atelier Dobrescu Năstase, tocmai terminau de montat un tractor K.D.—35. Pînă la 2 februarie, din cele 11 tractoare ale gospodăriei, 9 fuseseră reparate și rodate. De asemenea, se mai aflau reparate și parcate în remize: 3 semănători I.A.R.—511, din cele 4, toate semănătorile cu tracțiune animală, 8 pluguri din cele 10, toate discuitoarele și cultivatoarele. 40 de grape fixe și toate grapele stelate.

I. DRINCU

Muncesc de zor

Colectiviștii din comuna Topolog, regiunea Constanța, lucrează de zor la repararea mașinilor și uneltelor agricole necesare în campania de primăvară.

Pînă în prezent, ei au reparat peste 35 de pluguri de tracțiune animală, 40 de grape, 4 semănători, 120 de căruțe și un însemnat număr de sape, greble și cazmale.

Paralel cu muncile de reparații, harnicii colectiviști din comuna Topolog au transportat la cîmp peste 30 mii de tone de gunoi, pe care îl vor încorpora sub brazdă la timpul potrivit.

ION GERMAN
corespondent

Un raion rămas în urmă cu pregătirea utilajului

Reparația utilajului agricol în raionul Moinești, regiunea Bacău, este mult rămasă în urmă. Chiar în comunele Poduri, Dărmănești, Lucăcești ori Scorțeni unde deja s-a reparat pînă în prezent între 40—60 la sută din numărul plugurilor, grapelor etc., lucrările de pregătire a utilajului se desfășoară într-un ritm nesatisfăcător. Cît privește cele 45 semănători de porumb existente în diferite comune din raion, nu sînt reparate decît 35, iar din 17 trioare funcționează numai 7.

Este nevoie ca în cel mai scurt timp, comitetele executive ale sfaturilor populare să mobilizeze organele agricole comunale, spre a-i îndruma pe țăranii muncitori să repare utilajul de care vor avea nevoie în muncile de primăvară. Totodată, centrele de reparat unelte trebuie sprijinite să se aprovizioneze cu cărbuni de forje, fier potcoviță etc., încît repararea uneltelor agricole să se poată face într-un ritm cît mai susținut.

AL. ION

La G. A. S. Domnești — 1.200.000 DE GHIVECE NUTRITIVE

Afară-i ger. Pămîntul e acoperit cu zăpadă. Cu toate acestea, la secția legumicolă a gospodăriei agricole de stat Domnești, regiunea București, se desfășoară o vie activitate. Unii îngrijesc cu deosebită atenție tinerele plăntuțe de pătrunjel, ceapă verde, ardei iute, salată etc., pe care le cultivă pentru prima oară în sera de 120 m.p., făcută din resurse interne. In curînd, aceste trufandale vor lua drumul Bucureștiului... Alții fac pregătiri pentru așezarea paturilor calde, repară mașinile și uneltele ce le vor folosi la lucrările din legumicultura.

Dar cea mai de seamă preocupare a harnicilor legumicultori din Domnești este confecționarea ghivecelor nutritive. Folosind această metodă, primăvara trecută gospodăria a reușit să dea oamenilor muncii produse legumicole cu 10—12 zile mai devreme decît în mod obișnuit, producția totală de legume și zarzavaturi depășind cu peste 200 de tone prevederile planului. Brigada legumicolă, condusă de Gh. Constantin, de pildă, și-a depășit planul cu 47,2 tone. La roșii timpurii, ea a realizat pe o suprafață de 5 ha o producție medie de 20.600 kg la ha., iar la varză timpurie a recoltat de pe o suprafață egală 26.700 kg la ha, față de 16.500 kg, cît era planificat. Asemenea recolte a scos brigada lui Gh. Constantin și la alte culturi. Pentru depășirile de plan obținute în anul trecut, brigadierul Gh. Constantin a primit, în afară de cîștigul lunar, și un premiu de 4000 lei.

Muncitorii secției legumicole de la G.A.S. Domnești vor planta anul acesta după metoda ghivecelor nutritive o suprafață de peste 30 ha, folosind în acest scop un număr de 1.200.000 de ghivece nutritive. In vederea executării acestui mare număr de ghivece, ei au reparat cele șase prese cu o capacitate de fabricare zilnică de 3.000 de bucăți fiecare și au pregătit peste 375 m.c. de mraniță și îngrășăminte.

Experiența celor trei ani de cînd folosesc ghivecele nutritive în cultura legumicolă a dovedit cu prisosință iscusiților grădinari de la G.A.S.-Domnești că se pot obține rezultate și mai bune atunci cînd, în loc să se facă repicatul plantelor din paturile calde în ghivece, se seamănă direct în ghivece așezate în răsadnițele calde. Așa vor proceda cu varza timpurie, dovleceii și castraveții.

Folosind pe scară largă metoda ghivecelor nutritive, executînd la timp și la un nivel tehnic ridicat și celelalte lucrări, legumicultorii de la G.A.S. Domnești vor putea livra și mai multe legume și zarzavaturi pentru aprovizionarea populației.

V. CAZACU

„O inovație" care spune multe...

Zilele trecute, a sosit la redacție o scrisoare de la centrul mecanic Iași, în care ni se aduce la cunoștință că un grup de mecanici au realizat o importantă inovație. Este vorba de un dispozitiv pentru pornirea tractoarelor I.A.R. pe timp de iarnă și rodarea diferențialelor.

De la ce anume s-a pornit? După cum ni se arată în corespondență, „In secția de completări și livrări a sectorului de reparații motoare, echipa din care fac parte mecanicii Constantin Zota și Gh. Babciuc, împreună cu doi lucrători necalificați, avea de făcut față unor serioase greutăți în ce privește pornirea motoarelor I.A.R. la o temperatură mai joasă de 0 grade. Motoarele — subliniază corespondentul nostru JOE LENTER — trebuiau încălzite fiecare timp de 3—4 ore și abia apoi pornite. Toate acestea cereau un serios efort fizic și un consum de 8—10 litri de carburanți pentru fiecare motor. Tov. Dumitru Pomîrleanu, ajutat de Corneliu Popovici, desenator, a găsit o cale pentru înlăturarea acestor deficiențe ce întîrziau livrarea motoarelor la S.M.T.-uri. Ei au conceput unele modificări la dispozitivul de rodare la rece, încît să-l facă propriu pentru noua operație. Modificarea constă în executarea unui manșon canelat interior, care se cuplează între dispozitivul de rodare și axul de antrenare al transmisiei finale, de la o secerătoare-legătoare".

Prin folosirea acestui dispozitiv — încheie corespondentul nostru — au putut fi trecuți la o nouă muncă cei doi lucrători necalificați, iar timpul de pornire a motoarelor de tractor I.A.R. s-a redus la numai 10—15 minute.

Ce rezultă din cele de mai sus?

1) Că la centrul mecanic Iași, pornirea motoarelor de tractor I.A.R. după ce au fost reparate, se făcea pînă deunăzi la o temperatură sub 0 grade, adică ori afară, sub cerul liber, ori într-o hală de montaj, unde este tot atît de frig ca și afară.

2) Că, pentru a se porni un motor I.A.R. acesta trebuia deci încălzit 3—4 ore în șir, cheltuindu-se cîte 8—10 litri de carburanți.

Se pune întrebarea: ce fel de reparații se execută acestor motoare la centrul mecanic Iași, devreme ce pînă nu de mult, în loc ca motorul să fi fost pornit cu manivela imediat, la un sfert de rotație, era nevoie de 3—4 ceasuri de încălzire? Ceva mai mult, cum se explică faptul că și după aplicarea „inovației", încă mai e nevoie de 10-15 minute, pentru ca motorul să fie pornit? Este limpede că avem de-a face în cazul de față cu reparații de proastă calitate, ce vor da mult de furcă pe teren mecanizatorilor din S.M.T.-urile care au trimis tractoare I.A.R. la reparat, la centrul mecanic din Iași.

Neîndoielnic, tovarășii Dumitru Pomîrleanu și Corneliu Popovici merită toată lauda pentru străduința lor de a găsi un mijloc care să reducă efortul fizic și cheltuiala de carburanți de pînă zilele trecute. Dar n-ar fi mai firesc ca pornirea motoarelor de tractor să se facă și la centrul mecanic Iași într-o sală încălzită, iar reparațiile să fie astfel executate încît operația de pornire să nu dureze mai mult decît este prescris, adică numai cîteva secunde?

I. ALEXANDRU

UN PUNCT DE COTITURA

Cam cîți oameni să fi fost în sala clubului gospodăriei? Două sute? Trei? Mai mulți? Tot ce se poate. Pentru că stăteau alții de strînși, de parcă nici să mai răsufli n-aveai loc. Ba, unii care nu putuseră răzbate înăuntru odăstau pe culoar, doar-doar și-or face rost de vreun locșor cît de micuț. Căci, ce vreți, n-ai în fiecare zi prilejul să fii față la ședința adunării generale pentru dare de seamă și alegeri. Și cînd știi că la gospodărie se discută despre lucruri care te privesc de-a dreptul poți rămîne liniștit acasă?

INSEMNĂRI LA UN RAPORT CIUNTIT

Cineva dintre colectiviști spunea clară că sosise ceasul socotelilor. Vorbise jumătate șuguind și jumătate cu năduf. Dar după cîte s-au văzut mai tîrziu, avea dreptate omul. Chiar că ceasul socotelilor era. Păi, ia gîndiți-vă: gospodăria colectivă din Piopeni — cu toate cele 247 de familii și cu cele peste 2.300 de hectare ale ei — mergea șontîcăind. Temei de veselie era asta? Ori de supărare mai degrabă? Și-apoi cum să nu fii pus pe harță, cînd tu singur știi pricina? Numai că raportul — uite-l — tot alături bate. Pasămite, nu le prea convine celor care l-au alcătuit — adică lui Voinescu Nicolae, președintele, și membrilor consiliului de conducere — să pună degetul pe bubă. De, cum s-o facă dacă buba-i chiar la ei și-i doare?

Nu-ți pară rău, iubite cititor, că n-ai fost față la raport. Prea tare n-ai fost păgubit. Dintr-un raport ciuntit tot n-ai fi căpătat o bună deslușire. Ai fi auzit, cel mult, o seamă de păcate și de sărăcăciuni care țin pe loc gospodăria. Să știi, bunăoară, că la grîu recolta a fost slabă — nu-i nimic. Altă lucru știi și tu. Izvorul răului să ți-l fi arătat raportul, cauzele pentru care grîul n-a rodit și care n-au fost nici acum înlăturate — asta să-ți fi spus. Ce tot îndrugă președintele de timpul secetos? Dar la Comana, Cobadin ori Peceneaga au fost ploi mai multe? Hei, tovarășe Voinescu! Zi mai bine că prin alte colective grîul s-a însămînțat în porumbiști și nu l-a năpădit ghebosul ca pe-al vostru. Spune că pe voi, azi mîine, are să vă scoată bălegarul din ogradă, pe cînd alții își nutresc culturile cu el. Mai spune că prin alte locuri grîul se plivește și de cîte două ori, în timp ce voi nici cel puțin nu v-ați gîndit s-o faceți. Și mai spune cît de multă vreme v-a ținut pe voi și recoltatul, și căratul grîului la arie, și treierișul. Cîtă pîine vi s-a scuturat pe cîmp? Cîte bucate v-au mîncat gîngăniile, șoarecii și păsările cerului? Și spune pentru ce-ți fi zăbovit așa? Hai spune, prietene, că doar ești președinte. Nu-ți convine să vorbești? Atunci ascultă: v-a lipsit organizarea. Asta-i. Nu v-ați pregătit pentru campanii.

Dar acum parcă-i altminteri? Ba! E tot la fel. Îi trebuie colectivistului căruță? N-are hamuri. A găsit pe undeva un ham? Nu-s hățuri nici de leac. Adică sînt, dar bune de reformă, nu de folosit. Și dacă n-ați avea curelărie, calea-valea. Dar aveți. Și curelar aveți — pe Ion Dobre. Numai hamuri reparate nu aveți. Fiindcă Dobre — ori lucrează, ori se-ntinde la odihnă — tot o plată ia: o zi-muncă și 50 de procente. Păi, atunci la ce să se spetească omul?

Dumneata, tovarășe Voinescu, îi dai într-una cu cutare și cutare lipsă. Dar ia spune-ne mai bine pentru ce sînt lipsuri? Pentru ce pier oile la voi? Și pentru ce dau lapte numai cît să lingă un pisoi? Dar vacile de ce n-au grajd, de le-ați înghesuit, ca nimeni, în cotețul porcilor? Dar gropi cît un butoi în grajdul cailor de ce-s? Să vină cineva și să vă vadă caii stînd cu dindărătul prăvălit în coșcogeamite gropoiul și cu greabănul săltat în slava cerului, de-s numai buni de fotografiat. Ce spui, tovarășe Voinescu? D-apoi greu era să fi adus cîteva care de pămînt să umpleți gropile? Nu era greu de loc. Dar cine să le care? Că grăjdarii, ca și toți îngrijitorii animalelor, și ca și meșterii din ateliere, în loc să li se prețuiască munca potrivit cu instrucțiunile în vigoare sînt pontați cu norme fixe. Păi, atunci cum vrei să-ți facă treabă dumnealor?

Dumneata te legi de neparticiparea oamenilor la muncă. Asta-i drept. Avem 565 de brațe. Am putea să facem față tuturor nevoilor gospodăriei. Din păcate, mulți dintre colectiviști s-au lăsat pe tînjală. Nu din vina lor, ci dintr-a voastră, a conducerii. Că i-ați descurajat. A fost o vreme cînd treburile în gospodăria colectivă din Piopeni mergeau cum se cuvine. Oamenii veneau buluc la muncă, îndemnau la spor. De primăvara pînă toamna și de noapte pînă noapte — muncă pe-ntrecute. Iar la împărțeală — chiote și voie bună. Pe cînd azi? Putnesc în sinea lor și lasă lucrurile baltă. Unde stă temeiul? Că doar nu-s alți oameni.

CU CĂRȚILE PE FAȚĂ

Raportul s-a sfîrșit. Acum au oamenii cuvîntul. Lista stă deschisă. Cine se înscrie? Nimeni? Trec minute lungi fără ca cineva să facă începutul. Parcă nu le stă colectiviștilor la îndemînă să vorbească. De la prezidiu vine un îndemn:

— Curaj, tovarăși!

In sală murmurele cresc. Se vede treaba că pe oameni îi frămîntă ceva, și-ar vrea să-și spună păsul. Dar pe semne că mai lesne s-au dedat cu mînuitul sapei ori al plugului, decît cu meșteșugul vorbelor. Și iarăși trec minute lungi...

Dar iată că s-a ridicat o mînă. Gata, S-a spart gheața. După ea se saltă alte mîini — și de bărbați, și de femei. Tovarășii de la prezidiu nu mai pridideșc cu însemnatul numelor.

— Să dăm cărțile pe față!

Așa și-a început cuvîntul cineva. Bun început. Cu cărțile pe față au vorbit mai toți colectiviștii.

— Iaca pentru ce stau oamenii de-o parte...

— Dăm din colț în colț, ca lupul în capcană. Nu-i frumos și nici cinstit. De ce să ne ascundem după deget?...

Așa vorbeau. Și dăi, și dăi. Că dacă unii au ajuns să cam amestece averea colectivei — bun obștesc — cu buzunarul propriu, cine-i vinovat? Numai colectivistul? Nicidecum. Păi, cine l-a cocoloșit pe cel cu mîna lungă? Florea Ghinea, bunăoară, a greșit pătulul. Și în loc să nimerească cu porumbul în pătulul colectivei, și l-a descărcat acasă. Ce-a pățit? Nimic. Dar peștele vîndut de-a dreptul de la baltă, fără să fi fost trecut în scripte? Dar cutare, dar cutare?

Rînd pe rînd ies la iveală toate cauzele relelor. Se dă-n vileag că fiecare dintre membrii fostului consiliu de conducere și-a căutat o muncă mai de soi și, poate, mai „rentabilă": Cazacu Tudor — păzitor la baltă, Buse Gheorghe — la vinificație, nea Gheorghe Stere — la cazanul de fiert țuica, Nicolae Nasta — delegat pe unul dintre camioane. Despre vreo răspundere a membrilor consiliului de conducere la cîmp, la grajduri, în sectorul legumicol — nici poveste. Membri în consiliu? Da' de unde!... Figuranți au fost, iar nu conducători...

CEI MAI BUNI IN FRUNTE!

Nu poți sta în cinste cînd nu faci de ea. Degeaba s-o fi dus Voinescu însuși la cărat de saci ori la tăiat coceni și n-a făcut ce se cădea ca președinte, la un general și du-l în rînd cu trăgătorii. Dă-i o pușcă și îndeamnă-l să ochească în dușman, spunîndu-i:

— Asta-i treaba ta de-acum.

Mai este el conducător? De unde să mai fie? E soldat ca oricare. Tot așa și cu Voinescu. N-a fost bun conducător și nu putea să mai rămînă președinte. După cum nici colaboratorii lui nu mai puteau rămîne membri ai consiliului de conducere. In fruntea treburilor colectivei se cădea să stea alți oameni, cei mai buni. Și ei au fost aleși. Nu s-au codit, deși primeau o moștenire grea. Căci oameni cum sînt nea Crăciun ori nea Bălțatu Anghel, Ion Tote, Mihai Jercă ori Maria Matșavela nu se dau în lături de la greu. Și-apoi, unde mai pui că au încredere în sprijinul deplin al oamenilor care i-au ales, ca și în sfaturile și îndemnul celor de la raion.

LA ȘEDINȚA NOULUI CONSILIU

Scurtă și cu cap a fost ședința. Parcă-ți dădea puteri. Căci nici tu fraze sunătoare, nici întortochieri meșteșugite. Numai vorbe cu temei și hotărîri la locul lor. Să se repare deîndată cele 18 pluguri, 8 semănători și 24 de boroane. Căci ca mîine te trezești cu primăvara peste tine. Și cum colectiva n-are arături de toamnă, musai să stea gata de arat. Dar asta nu-i destul. Nu poți ara dacă n-ai hamuri. Deci, și ele să se întocmească. Și căruțele. Și grajdul cailor. Și adăpostul vacilor. Și să se care bălegar la cîmp. Și să se sfîrșească cu cocenii și porumbul neculeș. Și, și, și...

IN LOC DE INCHEIERE

In timp ce se discută și se hotărăște viitorul mers al treburilor colectivei din Piopeni, nu poți să nu dai gîndului frîu liber. Iată-l. Zboară peste lanuri care unduiesc sub boarea vîntului. Colindă holdele cu paiul pîn' la piept și spic cît vrabia. Aleargă vesel prin pădurea de porumb, prin via grea de rod, pe la grădina de legume. Trece pe la fermele de animale, pe la baltă, prin livadă. Ce belșug în toate părțile! Și cît de veseli trebăluiesc colectiviștii peste tot! Ei da. Așa gospodărie ți-e mai mare dragul să privești.

NICOLAE COMANICI

Sfatul zootehnistului

Pregătirea și organizarea fătărilor la oi

Una din cele mai de seamă măsuri pentru pregătirea fătărilor la oi este amenajarea adăposturilor. Adăpostul oilor trebuie să fie călduros, luminos, încăpător, curat, uscat și ferit de curent. O mare atenție se va acorda, în special în această perioadă, curățeniei, atît în interiorul adăpostului, cît și în afară, în jurul lui. Terenul din jurul saivanului e bine să fie dezinfectat prin presărare de var nestins.

In adăpost să se aștearnă zilnic, sau cel mai tîrziu odată la 2—3 zile, un strat proaspăt de paie uscate, (cam 0,5—0,8 kg la metru pătrat). Locul destinat fătărilor (maternitatea) se va alege cu multă grijă. Adăpostul-maternitate trebuie să fie acoperit, pentru a se menține o temperatură de 10—12 grade C și să aibă ferestre așezate la o distanță de cel puțin 1 metru de la pămînt, pentru a se asigura lumina necesară. In acest adăpost se amenajează boxe individuale de fătare, avînd lungimea și lățimea de 0,8—1 metru, construite din corlate mobile de scîndură, sau boxe prevăzute cu portițe. In gospodăriile unde nu se pot amenaja boxe de fătare individuale, să se folosească padocul — loc comun pentru fătare — avînd dimensiunea de 4×4 metri, care trebuie să fie așezat în partea cea mai luminoasă a saivanului. Pentru oile-mame cu miei de diferite vîrste (cruzi, mijlocii și zburați) se construiesc din plăși (corlate) mobile compartimente separate, pentru o mai bună îngrijire și supraveghere a produșilor. Pentru oile-mame care nu lasă mieii să sugă, e bine să se construiască cîte o boxă strîmtă (0.8×0.6 metri).

PREGATIREA OILOR PENTRU FATARE

Incepînd cu a doua perioadă de gestație (sarcină), oile trebuie tratate cu blîndețe și hrănite cu mare grijă, deoarece în această perioadă mielul crește cu aproximativ 80 la sută din greutatea pe care o va avea la naștere. Trebuie de asemenea știut că oile prost hrănite cu nutrețuri alterate, adăpate cu apă rece, înghesuite la ieșirea sau la intrarea în adăposturi etc. sînt în primejdie de a avorta (a lepăda). Cînd gestația se apropie de sfîrșit, se recomandă ca oile să fie separate în cîrduri.

ASIGURAREA HRANEI NECESARE OILOR FATATE

In timpul lactației (alăptării), oile trebuie hrănite bine pentru a se asigura o bună producție de lapte necesară dezvoltării normale a mieilor. In această perioadă se va da oilor: fînuri de bună calitate, vreji de mazăre, nutreț murat și cîte un supliment de 200—300 de grame de concentrate în amestec cu 1 la sută cretă furajeră și praf de oase. Și în ce privește adăpatul este necesar să se ia din timp măsuri, asigurîndu-se o sursă de apă potabilă nu prea departe de adăpost, deoarece oile consumă după fătare o mare cantitate de apă.

ING. VASILE TAFTA
din Institutul de cercetări zootehnice

Călătorind pe pămîntul Uniunii Sovietice (II)

Colhozuri MILIONARE

E duminică şi sîntem oaspeţi în colhozul „Biruinţa" din satul Cojuşno, la cîţiva kilometri de Chişinău. Facem cunoştinţă cu gazdele şi ne plimbăm împreună prin sat, vizităm construcţiile şi fermele colhozului, privim casele noi ce se înşiră de-a lungul uliţelor, clădirea impunătoare a casei de cultură, ce poate stîrni invidia oricărui centru raional sau regional.

Cojuşno s-a mărit şi s-a înfrumuseţat mult în ultimii ani. Acum cîtva timp, era un sat mic şi sărac — cîteva căsuţe risipite pe o coamă de deal. Dar s-a schimbat repede, s-a îmbogăţit şi s-a dezvoltat odată cu colhozul şi sub influenţa lui. Iar colhozul nu-i aşa de bătrîn. A luat fiinţă în 1949, iar în decurs de patru ani şi-a unit forţele cu alte două colhozuri apropiate, formînd o gospodărie mare şi puternică ce cuprinde aproape 2000 de familii. Dacă ai fi însă să-i măsori vîrsta după transformările pe care le-a adus în înfăţişarea şi viaţa satului, după bogăţia pe care o găseşti în casele colhoznicilor, ar trebui să-i numeri anii cu zecile. Acum colhoznicii din Cojuşno socotesc veniturile colhozului lor nu în mii, ci în milioane de ruble. In ultimii trei ani, luaţi laolaltă colhozul a avut un

In multe sate din R.S.S. Moldovenească ai sa întîlneşti astăzi asemenea case de cultură ca cea a colhoznicilor din satul Cojuşno.

venit total de peste 47.000.0000 de ruble.

— Care-i izvorul acestor cîştiguri impresionante?

Ne lămureşte Gavril Arsentievici Suhorebri, preşedintele colhozului, un om potrivit de statură, vioi, cu privirea pătrunzătoare, ce seamănă mai mult a intelectual decît a colhoznic. Il ascult şi admir uşurinţa cu care îşi aminteşte de fiecare cifră ce înfăţişează avîntul pe care l-au luat diferitele sectoare de activitate ale colhozului.

— Principala bogăţie a colhozului nostru, spune el, e viţa de vie. Din cele 5.134 de hectare cît numără întreaga suprafaţă de pămînt a colhozului, mai mult de o pătrime sînt ocupate de sectorul viticol. Şi în fiecare an obţinem producţii bunicele. Anul 1956, după cum ştiţi, n-a prea fost darnic, dar am reuşit să scoatem în medie 4.400 de kilograme de struguri la hectar, iar unele brigăzi au ajuns şi la 8.000 de kilograme.

In cele mai multe colhozuri din Republică, viţa de vie a devenit una din principalele culturi. Dealurile R.S.S. Moldoveneşti oferă condiţii dintre cele mai prielnice pentru dezvoltarea viticulturii şi pomiculturii. Strugurii cu boabe mari şi dulci, vinurile de culoarea chihlimbarului, tari şi gustoase, merele aurii, cu coaja subţire şi carnea fragedă, fructele din cele mai alese şi variate soiuri culese din podgoriile şi livezile Republicii sînt vestite în toată Uniunea Sovietică şi peste hotarele ei.

Viţa de vie e bănoasă, aduce venituri mari. Dar cele mai multe din colhozurile Republicii nu s-au mulţumit cu atît.

— Cîştigăm mult, ce-i drept, de pe urma sectorului viticol, şi noi şi alte colhozuri, ne povesteşte Gavril Arsentievici. Dar via ne aduce venituri o singură dată pe an şi colhoznicii au nevoie de bani în fiecare lună şi au trebuinţă şi de alte produse, iar statul are de asemenea nevoie de produse multe şi felurite. Noi avem posibilităţi mari, de ce să nu le folosim?

Colhoznicii au folosit într-adevăr bine toate posibilităţile ce le au stat la îndemînă. Au ridicat numeroase construcţii, şi-au creat ferme cu sute de vaci de rasă, porci, oi, ferme de cai, păsări... Cele 50 de motoare electrice cîte există azi în colhoz le asigură energia necesară pentru mecanizarea celor mai multe lucrări în sectorul zootehnic şi în celelalte sectoare ale marii lor gospodării.

*

— Cum trăiesc colhoznicii?

— Dacă vreţi, poftiţi şi vedeţi...

Am fost şi am văzut. Am fost în ospeţie acasă la colhoznicul Vasile Alexandrovici Castravet. Curte largă, împrejmuită cu gard trainic, casă nouă cu două camere luminoase, cu antreu, cămară, bucătărie. 425 de case noi au fost construite în ultimii ani în Cojuşno. Ai ce vedea în aceste case, ai pe ce pune ochii şi în casa lui Vasile Alexandrovici. Mobila e nouă, pe paturi cuverturi şi perne moi, pe jos, pe duşumeaua de scînduri, preşuri lucrate de gospodină; pe o măsuţă, un aparat de radio de o mie şi ceva de ruble, în altă parte a camerei o maşină de cusut. Ai ce vedea şi în curtea colhoznicului: un loc împrejmuit — grădina de legume — cîteva acareturi, porc, păsări...

Gazdele ne îmbie să luăm loc în jurul mesei, să gustăm din merele de culoarea aurului, să bem din vinul ce parcă saltă în pahare. Gustăm bucuroşi şi ne aşezăm la vorbă.

Vasile Alexandrovici a intrat în colhoz în 1949 şi a muncit cu nădejde în fiecare an şi el şi nevastă-sa. Atunci, în 1949, nu s-a hotărît aşa uşor să facă pasul acesta, dar acum, după cum spune el, n-ar da colhozul pentru nimic în lume. Anul trecut, el şi nevasta au făcut 800 de zile-muncă şi au primit numai bani peste 10.000 de ruble, la care trebuie adăugate şi cantităţile de grîu şi porumb, şi floarea-soarelui, şi cartofi, şi alte produse.

Veniturile cuvenite lui Vasile Alexandrovici şi soţiei sale pentru un an de muncă în colhoz reprezintă însă cîştigul mediu al unei familii de colhoznici. Sînt şi familii care au totalizat un număr şi mai mare de zile-muncă şi au primit şi plată suplimentară pentru depăşirea producţiilor planificate. In colhozul „Biruinţa", ca, de altfel, în cea mai mare parte a colhozurilor din Uniunea Sovietică, se aplică pe scară largă sistemul plăţii suplimentare pentru depăşirea producţiei planificate.

*

Vecin cu satul Cojuşno se află colhozul „Miciurin", un colhoz tot atît de puternic şi înfloritor ca şi primul, cu oameni tot atît de harnici şi buni gospodari.

De o parte şi de alta a drumului pietruit ce se desprinde din şoseaua principală Chişinău — Ungheni spre colhoz se întind tarlalele colhozului. Decembrie încă n-a îmbrăcat întinderile şi aşezările cu haina albă a zăpezii şi privirea poate admira în voe verdele fraged al cîmpului. Pe tot cuprinsul, grîul semănat la timp în toamnă a răsărit şi, în atmosfera umburie de iarnă, ogoarele au un aspect primăvăratec...

Vizităm fermele şi, deşi e începutul de înserare, Pichotnii Vasili Alexeivici, simpaticul preşedinte al colhozului, ţine să ne arate amănunţit fiecare lucru în parte. Se simt în gesturile şi vorbele lui şi ale colhoznicilor cu care stăm de vorbă mîndria şi bucuria oamenilor care au ce arăta şi despre ce povesti. Intr-adevăr, în ultimii ani, colhozul şi-a dezvoltat mult sectorul zootehnic, a ridicat numeroase construcţii. In urmă cu cinci ani, pe locurile acestea nu se afla aproape nimic. Clădiri mari şi spaţioase, zidite cu grijă gospodărească, adăpostesc acum 150 de vaci de rasă, cei peste 400 de porci, ferma de păsări. In 1956, colhozul a obţinut o producţie de 3.710 litri de lapte de la fiecare vacă furajată. Producţia de carne de porc a fost de 4.200 kg la fiecare sută de hectare teren arabil, iar pentru 1957, colhoznicii au planuri şi mai mari.

Impresionează în mod deosebit nivelul înalt pe care l-a atins mecanizarea în fermele colhozului. Cu excepţia mulsului, toate lucrările se fac cu ajutorul mijloacelor mecanizate acţionate cu curent electric. Camera de pregătire a furajelor este o adevărată bucătărie. Moară pentru măcinatul porumbului, maşină pentru opăritul nutreţurilor ce se dau la porci, tocătoare de sfeclă, instalaţie de aburit pleava... In toate grajdurile au fost instalate adăpători automate, iar transportul nutreţului şi al gunoiului se face numai cu funicularul şi vagonetele.

Fermele aduc colhozului cîştiguri importante. Venitul total dobîndit de pe urma sectorului zootehnic, grădinii, livezii şi viţei de vie se ridică la circa 20 de milioane de ruble anual.

Intîlnim la ferme foarte mulţi tineri. Printre ei, cîţiva absolvenţi ai şcolii medii. Ne povestesc veseli că munca în sectorul zootehnic a devenit interesantă şi atrăgătoare, fiindcă ea cere nu atît eforturi fizice cît pricepere şi cunoştinţe.

Am făcut cunoştinţă cu tineretul şi la casa de cultură a colhozului, un adevărat palat al culturii. Intr-una din încăperile largi, dansul era în toi. Doar cîţiva tineri mai studioşi se retrăseseră în sala de lectură. Alţii se aflau într-o aprinsă întrecere în faţa tablelor de şah, ori la mesele de ping-pong sau biliard. Am întîlnit la casa de cultură şi mulţi vîrstnici care petreceau şi se bucurau împreună cu tinerii de viaţa înfloritoare pe care-o trăiesc astăzi. Ei mi-au povestit, printre altele, că în fiecare an colhozul trimite la odihnă în casele sanatoriale din Caucaz sau din Crimeia zeci de oameni. Numai anul trecut s-au rezervat 250.000 de ruble care acum, în zilele de iarnă, se distribuie colhoznicilor merituoşi drept premii, sub formă de bilete pentru casele sanatoriale. Aveam să întîlnim asemenea mărturii ale prefacerilor înnoitoare pe care orînduirea colhoznică le-a adus şi le aduce în viaţa satului sovietic pretutindeni în satele pe care le-am văzut în cursul celor 30 de zile petrecute în Uniunea Sovietică.

VALERIU BUDURU

Prietenia cu Uniunea Sovietică,
chezăşia independenţei şi a unui viitor mai bun

La 4 februarie a.c., poporul muncitor al ţării noastre a sărbătorit un eveniment important: 9 ani de la încheierea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între Uniunea Sovietică şi Republica Populară Romînă.

Se ştie că în anii de tristă amintire a trecutului, Romînia încheia tratate şi alianţe cu Anglia, Franţa, Germania şi alte ţări capitaliste. Aceste tratate şi alianţe consfinţeau subjugarea Romîniei de către imperialiştii străini, exploatarea bogăţiilor ţării noastre, atragerea poporului nostru într-un război sîngeros.

Tratatul sovieto-romîn, încheiat acum 9 ani, este primul tratat încheiat de Romînia cu o mare putere ca de la egal la egal. Relaţiile ţării noastre cu Uniunea Sovietică au ca bază principiile internaţionalismului socialist, ale egalităţii în drepturi, ale colaborării şi întrajutorării frăţeşti.

Uniunea Sovietică, ţară cu o industrie şi agricultură înaintată, a acordat Romîniei un ajutor continuu în opera de construire a socialismului. Uniunea Sovietică ne-a livrat materii prime, utilaje, instalaţii complexe, necesare pentru dezvoltarea industriei metalurgice, petrolifere, chimice etc. Fără ajutorul sovietic noi nu am fi reuşit să fabricăm mii de tractoare, combine şi alte maşini agricole care astăzi lucrează pe ogoarele ţării noastre. Cu ajutorul Uniunii Sovietice, noi construim în prezent 5 fabrici ale industriei chimice, datorită cărora agricultura va primi în anii viitori sute de mii de tone de îngrăşăminte chimice, de insecto-fungicide şi de alte produse.

Oamenii muncii din republica noastră nu vor uita niciodată grîul sovietic, care în anii grei din 1946-1947 a salvat de foamete milioane de cetăţeni ai ţării noastre. Şi în prezent, prin punctele de frontieră Galaţi, Ungheni, Sighet, sosesc din Uniunea Sovietică trenuri încărcate cu grîne. Ele aduc o parte din cele 450.000 tone de grîu pe care Uniunea Sovietică ni le-a împrumutat ca să putem face faţă greutăţilor provocate de seceta din anul trecut şi să asigurăm pîinea populaţiei pînă la noua recoltă.

Poporul sovietic a obţinut o uriaşă experienţă în problemele construcţiei socialiste. Invăţînd din experienţa sovietică, oamenii muncii din ţara noastră au realizat importante succese în toate domeniile. Să ne gîndim numai la gospodăriile colective, gospodăriile de stat şi staţiunile de maşini şi tractoare fruntaşe care au obţinut realizări de seamă aplicînd la condiţiile locale uriaşa experienţă a agriculturii sovietice.

Poporul nostru ştie că Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală încheiat cu Uniunea Sovietică asigură independenţa şi securitatea ţării noastre. Unitatea de nezdruncinat a ţărilor lagărului socialist zădărniceşte orice uneltire a imperialiştilor împotriva păcii şi securităţii popoarelor. In alianţă cu Uniunea Sovietică şi cu toate ţările lagărului socialist, poporul romîn se bucură de securitatea necesară pentru construirea socialismului, a unui viitor mai fericit.

Cu ocazia acestei mărețe aniversări, poporul romîn urează poporului frate sovietic noi şi importante realizări în lupta pentru construirea comunismului, pentru apărarea şi menţinerea păcii în lumea întreagă. In această zi, poporul nostru muncitor îşi manifestă hotărîrea de-a păzi ca lumina ochilor prietenia cu Uniunea Sovietică şi cu celelalte ţări din lagărul socialist.

Soli ai prieteniei

Vagoane de dormit luxoase, cu pluşul canapelelor de un roşu aprins, au purtat într-una din serile trecute călători nu tocmai obişnuiţi. Unii dintre ei, îmbrăcaţi în straie ţărăneşti, de dimie, n-au mai trecul pînă acum hotarul ţării. Sînt oameni ai muncii din agricultură, care pleacă pentru o vizită prietenească în R. P. Bulgaria.

Mă strecor prin mulţimea adunată pe peron şi ajung cu greu la inginerul Gheorghe Bălan, şeful delegaţiei.

— Delegaţia noastră, îmi spune tov. Bălan, este formată din 29 de preşedinţi de gospodării colective din regiunile Constanţa, Bucureşti, Piteşti şi Ploeşti. Mergem în ţara prietenă din sudul Dunării pentru a face un schimb de experienţă. In momentul de faţă în gospodăriile agricole cooperative de muncă din R.P. Bulgaria au loc adunările generale pentru dări de seamă şi alegerea organelor conducătoare.

Pe nesimţite discuţia noastră alunecă spre amănunte interesante în legătură cu stadiul avansat în care se află transformarea socialistă a agriculturii în ţara vecină. Stanciu Gheorghe, preşedintele gospodăriei colective din comuna Baba Ana, regiunea Ploeşti, are şi el ceva de adăugat:

— Prietenii bulgari sînt înaintea noastră în ce priveşte procentajul cooperativizării. Insă ei nu au înfiinţat încă gospodării colective, ci doar cooperative cu rentă. Aşa dar, aci noi stăm mai bine. Şi bulgarii au de învăţat unele lucruri bune de la noi, şi noi de la ei.

Apoi tov. Stanciu mi-a spus că în cooperativele agricole din cele două regiuni bulgare pe care le vor vizita — regiunile Russe şi Tîrnova — va urmări în mod deosebit relaţiile existente între cooperativă şi S.M.T., sprijinul concret al organelor agricole pentru sporirea producţiei şi dezvoltarea multilaterală a cooperativei.

Tov. Stanciu le va împărtăşi cooperatorilor bulgari experienţa colectiviştilor din Baba Ana în lupta pentru dobîndirea unor recolte sporite. La porumb, de pildă, în acest an, răspunzînd chemării colectiviştilor din Făcăeni, cei din Baba Ana s-au angajat să obţină cel puţin 4500 kg de porumb boabe la hectar. Ei vor semăna întreaga suprafaţă în culburi aşezate în pătrat şi cu porumb hibrid produs în gospodărie. Lucrînd pămîntul cu tractoarele S.M.T.-ului Inoteşti, aplicînd 4 praşile şi celelalte lucrări agrotehnice necesare, ei vor obţine cu siguranţă o recoltă bogată de porumb. Despre asta le va povesti Stanciu agricultorilor bulgari.

— Nădăjduim, spune şi tov. Bileca Gh., preşedintele gospodăriei colective din Palazul Mare, să legăm în R.P. Bulgaria prietenii temeinice. Ne vom întoarce de acolo însoţiţi de un grup de cooperatori agricoli care vor vizita gospodăriile noastre colective.

GH. JANGOCIU

Sarcini de mare răspundere pentru organele agricole sindicale

Convorbire cu tov. Nicolae Popescu, preşedintele C. C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli

Documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, trasează sarcini dintre cele mai importante muncitorilor din unităţile agricole de stat.

In lupta pentru sporirea producţiei agricole şi a productivităţii muncii în acest sector, un rol de cea mai mare însemnătate revine comitetelor de întreprinderi din S.M.T.-uri şi G.A.S.-uri.

Pentru a cunoaşte modul cum activitatea sindicală va contribui la îndeplinirea acestor importante ţeluri, ne-am adresat tov. Nicolae Popescu, preşedintele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor Agricoli:

INTREBARE: Ce măsuri au fost luate de către C.C. al S.M.A. pentru sprijinirea întrecerii socialiste, în scopul creşterii productivităţii muncii în unităţile agricole de stat?

RASPUNS: Analizînd documentele celui de al II-lea Congres al partidului şi ale Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor Agricoli a trecut în primul rînd, la descentralizarea întrecerii socialiste în unităţi, pentru ca întrecerea să nu se mai organizeze de la centru, ci în fiecare întreprindere la locurile de muncă, pe baza obiectivelor urmărite în procesul de producţie respectiv şi pentru reducerea preţului de cost.

Intrecerea socialistă va fi organizată de aci înainte, nu pe campanii agricole, ci pe întreg ciclul de producţie, de la arături şi însămînţări şi pînă la depozitarea producţiei marfă, în magazii. Intrecerea a şi fost organizată după această metodă, în 74 de gospodării agricole de stat mari producătoare de cereale, cum sînt de exemplu G.A.S.-urile Dealul Ocnei şi Hălchiu, regiunea Stalin, „Berea Barbu" şi „Justin Georgescu, regiunea Galaţi, Moşneni, regiunea Constanţa şi altele. Muncitorii din aceste unităţi şi-au luat angajamentul să depăşească producţia medie de cereale planificată la hectar, iar pe cîte o tarla de 100 hectare, să obţină chiar 4.000 kg grîu la hectar. In scopul dobîndirii unor astfel de recolte, sub îndrumarea organizaţiilor de bază şi cu sprijinul comitetelor de întreprindere, au fost luate toate măsurile tehnico-organizatorice în vederea aplicării cu stricteţe a metodelor agrotehnice înaintate.

Şi în S.M.T.-uri, întrecerea socialistă a fost organizată pe baze noi. In acest an, spre deosebire de criteriile de pînă acum, va fi declarat S.M.T. fruntaş pe ţară acea staţiune care va obţine pe ogoarele lucrate cea mai mare producţie medie de cereale la hectar.

Comitetele sindicale au fost îndrumate să preconizeze, ca o dată cu defalcarea planului de producţie pe 1957, brigăzile de tractorişti din S.M.T.-uri să-şi ia angajamente comune cu brigăzile gospodăriilor agricole colective şi ale cooperativelor de producţie agricolă cu rentă, pe întreg ciclul de producţie.

Pentru a mobiliza mecanizatorii să folosească întreaga capacitate de lucru a maşinilor şi să obţină o cît mai mare productivitate a muncii, — C.C. al S.M.A. a luat măsuri pentru extinderea iniţiativei mecanizatorilor de la S.M.T. Pantelimon, regiunea Constanţa, de a depăşi cu cel puţin un hantru norma zilnică.

In ce priveşte întrecerea dintre unităţi, începînd din acest an, se va face între G.A.S.-uri şi respectiv S.M.T.-uri cu utilaj, profil şi sol asemănător. De exemplu: în regiunea Galaţi, S.M.T. Buioru, se va putea întrece cu S.M.T. Chiraftei, în regiunea Craiova, G.A.S. Moţăţei cu G.A.S. Segarcea etc.

S.M.T.-urile şi G.A.S.-urile vor urmări ele însile mersul întrecerii şi se vor ajuta reciproc, în scopul folosirii celor mai bune metode de muncă şi obţinerii unor cît mai de seamă succese în producţie. In sfîrşit, trebuie adăugat că comitetul central al S.M.A., se va ocupa pe viitor în mai mare măsură de generalizarea experienţei comitetelor de întreprindere fruntaşe, în organizarea şi conducerea întrecerii.

INTREBARE: Ce acţiuni au fost iniţiate pentru creşterea nivelului profesional, politic şi cultural al muncitorilor?

RASPUNS: In toate unităţile agricole de stat în perioada aceasta se desfăşoară cursuri profesionale, pentru o cît mai bună calificare tehnică a muncitorilor. Organele noastre sindicale se îngrijesc ca participarea cursanţilor la lecţii sa fie în procent de sută la sută şi să se creeze condiţii cît mai bune de învăţătură (încăperi bine încălzite şi luminate, procurarea materialului didactic, asigurarea lectorilor etc.) Totodată, organele sindicale au fost instruite să desfăşoare o susţinută muncă politică în rîndul mecanizatorilor, mobilizîndu-i sa participe direct la opera de transformare socialistă a agriculturii. Pornind de la grupa sindicală, se urmăreşte ca fiecare mecanizator să devină un bun agitator în masa ţărănimii muncitoare, pentru promovarea politicii partidului la sate.

Tot în scopul creşterii nivelului politic şi cultural al muncitorilor agricoli C.C. al S.M.A. a trecut la organizarea concursului echipelor de artişti amatori din sectorul agricol, concurs care a început în luna ianuarie 1957 şi se va termina în luna februarie 1958. Acest concurs are rolul de a mobiliza majoritatea muncitorilor agricoli să participe la o cît mai variată muncă culturală (echipe artistice, coruri, formaţiuni teatrale etc.) şi spre a citi un număr cît mai mare de cărţi de la bibliotecî. In această acţiune, C.C. al S.M.A. va aloca o importantă sumă ce urmează a fi repartizată comitetelor de întreprindere pentru a se procura echipament cultural, instrumente muzicale şi mobilier necesar spectacolelor artistice organizate.

INTREBARE: Cum este sprijinită punerea în aplicare a măsurilor luate de partid şi guvern pentru îmbunătăţirea salarizării condiţiilor de muncă şi de trai, în unităţile agricole de stat?

RASPUNS: C.C. al S.M.A. a sprijinit Ministerul Agriculturii şi Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat în elaborarea normelor pentru lucrările de arat cu tractoarele — documentate din punct de vedere tehnic. Ele au fost aplicate experimental în toamna anului trecut în 5 S.M.T.-uri. Pe baza observaţiilor şi propunerilor făcute aceste norme vor fi definitivate şi se vor aplica diferenţiat, începînd cu primăvara acestui an. Au fost totodată, date îndrumări concrete comitetelor de întreprindere să sprijine în mai mare măsură organele administrative în aplicarea diferenţiată a normelor, în funcţie de condiţiile locale, să stimuleze mai mult iniţiativa muncitorilor şi tehnicienilor în descoperirea rezervelor interne şi în simplificarea organizării muncii.

Toate acestea vor duce la creşterea productivităţii muncii în toate sectoarele, la creşterea salariului real al muncitorilor agricoli. De altfel, C.C. al S.M.A. împreună cu Ministerul Agriculturii şi Ministerul Gospodăriilor de Stat lucrează în prezent la elaborarea şi îmbunătăţirea sistemului de salarizare al muncitorilor agricoli, pe baza directivelor date de partid şi guvern.

Pe de altă parte, încă din luna decembrie 1956, C.C. al S.M.A. împreună cu Ministerul Agriculturii şi Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat au făcut o amănunţită analiză asupra felului cum sînt îndeplinite contractele colective. Pe lîngă o serie de importante realizări, s-au constatat şi unele lipsuri în ceea ce priveşte grija pentru continua îmbunătăţire a condiţiilor de muncă şi de trai ale salariaţilor agricoli.

Sindicatele noastre şi-au luat angajamentul ca în cinstea celui de al cincilea Congres al Sindicatului Muncitorilor Agricoli, să lupte pentru realizarea integrală a angajamentelor luate prin contractul colectiv. Se poate spune de pe acum, că în majoritatea S.M.T.-urilor şi G.A.S.-urilor spaţiul de cazare şi cantinele au fost mult mărite. Au fost lărgite şi atelierele mecanice, s-a dat mai multă atenţie aplicării normelor de tehnica securităţii muncii etc.

Trebuie totuşi subliniat, că faţă de condiţiile create de partid şi guvern, organele noastre sindicale au realizat prea puţin pe această linie. Ele au datoria să dea dovadă de mai multă exigenţă şi combativitate, sprijinind organele administrative pentru crearea unor cît mai bune condiţii de muncă şi de trai, muncitorilor agricoli.

Pe linia asigurărilor sociale, pentru a îndeplini sarcinile trasate de Plenara Comitetului Central al P.M.R. din decembrie 1956, C.C. al S.M.A. a luat de asemenea o serie de măsuri. Astfel, în acest an, pe lîngă taberele pentru copiii muncitorilor agricoli de la Maclova, Bilbor, Slănic, Budila şi Izvoarele, vor mai lua fiinţă alte trei tabere, în regiunea Piteşti, Bucureşti şi Iaşi. La Bilbor, se va înfiinţa şi o casă de odihnă pentru muncitorii agricoli, cu 360 de locuri. Numărul muncitorilor din unităţile agricole de stat ce vor fi trimişi în staţiunile balneo-climaterice ale C.C.S., va fi mai mare ca în 1956. Totodată, se vor organiza serii speciale pentru trimiterea în odihnă a mecanizatorilor fruntaşi din S.M.T.-uri şi G.A.S.-uri, a oamenilor de ştiinţă din institutele de cercetări I.C.A.R., I.C.Z. şi I.C.M.E.A.

Impreună cu C.C. al Sindicatului Ministerului Sănătăţii, cu Ministerul Agriculturii şi Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat a fost elaborat un plan de muncă pentru îmbunătăţirea asistenţei medicale a muncitorilor din unităţile noastre. Incepînd din acest an, vor fi efectuate examinări medicale înainte de ieşirea muncitorilor în campaniile agricole, se va da asistenţă medicală la locul de muncă în cîmp şi se va îmbunătăţi înzestrarea „punctelor de sănătate" din unităţi cu medicamente şi utilaj sanitar.

In această perioadă, în unităţile noastre se desfăşoară defalcarea planului de producţie pe 1957. Este sigur că măsurile arătate mai sus, măsuri menite să creeze tot mai bune condiţii de muncă şi de trai muncitorilor agricoli, îi vor mobiliza să participe cu toată însufleţirea la traducerea în viaţă a sarcinilor puse de partid şi guvern în faţa oamenilor muncii din agricultură.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti. Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"